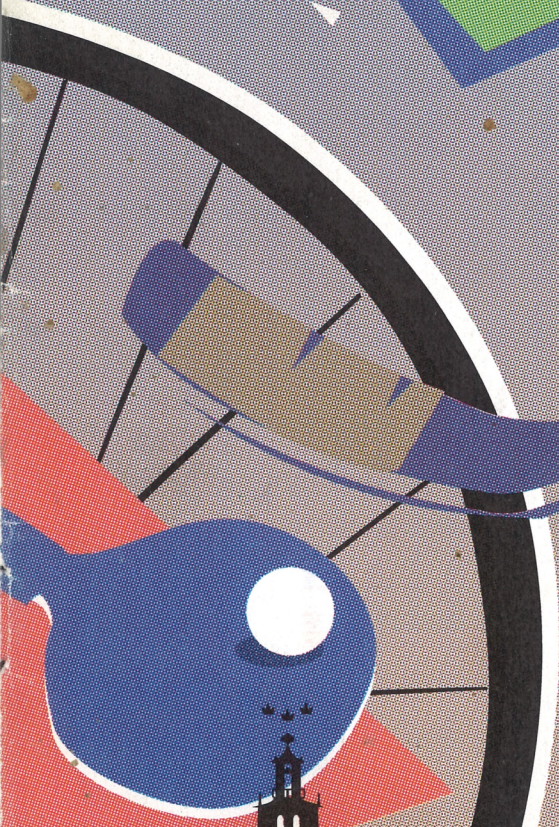
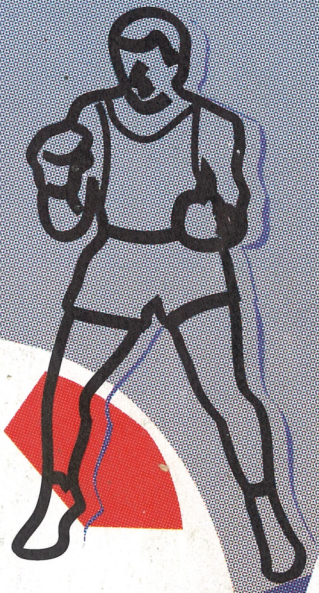
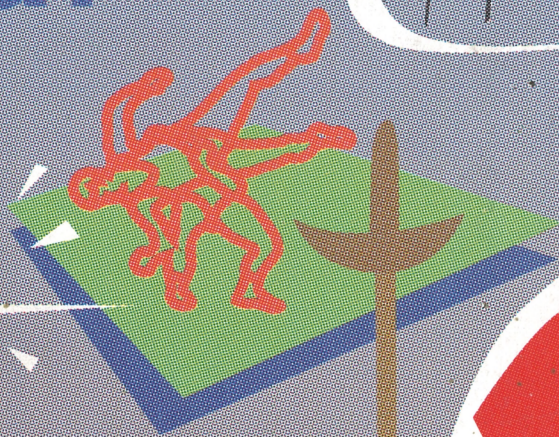

100
år

Vem blev
århundradets
Djurgårdare

D J U R G Å R D E N S I F 1 0 0 Å R

*Formerna för föreningens firande
har diskuterats fram och tillbaka men nu är
det bestämt: Låt oss för enkelhetens skull
kalla det hela för*

100-årsfesten

Här får du alla fakta och längst ner en talong som du skall skicka in till oss med din anmälan om deltagande.

Tid: Tisdagen den 12 mars 1991 klockan 19.00-00.30
Plats: Stockholms Stadshus, Blå Hallen och Gyllene Salen
Klädsel: Kavaj
Förtäring: Gående buffé, bordsvatten, kaffe.
Vinbarer med fullständiga rättigheter säljer hela kvällen.
Kuvertavgift: 425:- (vid fakt på företag tillkommer faktureringsavgift)

Det finns ett program för kvällen. Vi kallar det skämtsamt för ett organiserat kaos. Klockan 18.30 öppnar Stadshuset portarna. En halvtimme senare drar vi igång. Musik, underhållning, artister, överraskningar, allt kommer slag i slag fram till midnatt.

Blå Hallen och Gyllene Salen kan tillsammans ta emot ca 1.400 gäster. Några platser är reserverade för särskilt inbjudna gäster, men det finns möjlighet för fler än tusen djurgårdare att vara med på 100-årsfesten. Om det är fler som vill komma med än det finns plats s tillämpar vi den klassiska metoden; först till kvarn . . . **Skicka in din anmälan idag!**

Vi kan inte ta emot telefonanmälningar. Din entrébiljett och programmet för kvällen skickas mot postförskott.

Till Djurgårdens IF, Box 26062, 100 41 Stockholm. Telefax 08-21 15 83

Jag anmäler . . . personer à 425:- till 100-årsfesten

Namn

Företag

Adress

Postnummer

Postadress

Telefon

Telefax

DJURGÅRDAREN

Officiell
tidning för
Djurgårdens
Idrottsförening,
Stockholm

Chefredaktör:
Dan Svanell
Ansvarig utgivare:
Owe Svensson
Redaktionsråd:

Tom Agnblad, 08-769 26 24
Torbjörn Althén, 08-750 74 50
Claudio Bresciani, 08-13 50 00
Ralf Gustavsson, 08-788 63 37
Ellika Svahn, 08-738 30 00
Dan Svanell, 08-786 65 60

Annonser:

Jan Serenander, 08-11 57 11

Prenumerationer (4 nr/år 60 kr):
Djurgårdens IF, Box 260 62,
100 41 Stockholm

Adressändring skall göras till
till ovanstående adress minst
tre veckor i förväg.

Postgiro:

5 69 16 - 0

Tidningen DJURGÅRDAREN
utkommer med fyra nummer om
året. Åsikter i artiklar och reportage
behöver inte nödvändigtvis,
med undantag för ledaren, vara
Djurgårdens Idrottsförenings
och dess specialföreningars
officiella uppfattning.
Införda annonsers innehåll och
budskap står helt för
annonsörens räkning.

Tryckeri:
Gudentryck AB, Bromma

Djurgården fyller 100 år

Djurgårdens Idrottsförening fyller 100 år. Men vi firar inte födese-
dagen som en skröplig åldring utan som en vital och livskraftig
yngling. Trots sin mogna ålder är Djurgårdens IF i högsta grad
aktiv och levande, verksam inom de flesta av idrottens olika fält
och nivåer.

Vi kunde knappast firat vårt jubileum i ett bättre läge än så.

100 år innebär givetvis en oerhört stor mängd idrottshistoria.
Den som vill skaffa sig en bild av den bör tillgodogöra sig våra
jubileumsprodukter. Här finns det inte tillag på allt.

Bara några korta påminnelser: Vi är den främsta idrottsklub-
ben någonsin, i antalet svenska mästerskapstecken räknat. Också
på det planet överglänser vi vida vår 100-årskollega och hetaste
stockholmskonkurrent AIK. Vårt representationslag i ishockey,
fö också nyblivna Europamästare, firar jubileet som landets bäs-
ta och med sina 13 SM-tecken också det främsta genom alla ti-
der. Vi ser fram mot en spännande fotbollssäsong med anfalls-
glad och rolig fotboll. Vi har massor av idrottsmän och -kvinor
i nationell toppklass: Fäktare, konståkare, cyklister, boxare och
brottare, bowlingspelare, bandyspelare och nu senast också inne-
bandyspelare. Plus givetvis också andra - 100-åriga Djurgårdens
IF finns med överallt.

Vi bygger nu vår verksamhet på tradition och förnyelse. Det
senaste året har präglats av den genomgripande organisatoriska
förändring som nu genomförs. Den ger stabilitet för framtiden.
Föreningarna har blivit självständiga, idrottsligt såväl som ekono-
miskt. En utmaning som djurgårdarna tagit sig an med friskt
mod. Det är villkor som sedan länge gäller i hela idrottsrörelsen.
Nu gäller det för våra medlemmar att ta sig an uppgiften att
bygga 2 000-talets Djurgården, en idrottsförening som svarar mot
tidens krav. Ett tuftt jobb.

Men i vår organisation har vi fördelar som andra inte har:
Bolaget och alliansen. Men också den berömda djurgårdsandan.

På annan plats här i tidningen porträtteras Gösta "Knivsta"
Sandberg, av föreningens medlemmar utsedd till "Århundradets
Djurgårdare". "Knivsta" mer än någon annan personifierar den
djurgårdsanda. Att aldrig ge upp, att kämpa även om det ser
tuftt ut. Att alltid ställa upp för föreningen.

Under de senaste åren har jag inom vår förening upplevt och
träffat massor av människor med en sådan inställning. Därför
går vi nu in i vårt andra verksamhetssekkel lika segersäkra som
någonsin tidigare.

Leve Djurgårdens IF, 100 år.

Jan-Peder Norstedt
är ordförande
i överstyrelsen
i Djurgårdens IF

EN TIDNING MED STOLT TRADITION

Varsågod!

Här har Du Djurgårdarens första nummer 1991. Ett nummer vi ägnat nästan helt åt föreningens instundande 100-årsjubileum, med korta artiklar om jubileumsfirandet och om föreningens bildande. Vi skriver om vår mest framgångsrika sektion genom alla tider, ishockeyn. Vi uppmärksammar fotbollens säsongstart med en presentation av det mest spektakulära nyförväret, målsportaren Per Ferm från Brommapojkarna, spelaren som alla klubbar ville ha men som själv ville bli djurgårdare.

Givetvis informerar vi också om var du kan hitta oss djurgårdare men främst om den man som av tidningens läsare och föreningens medlemmar utsetts till Århundredets Järnkamin och därmed fått den finaste hedersbetygelse en djurgårdare kan få: Gösta "Knivsta" Sandberg.

Vi säger ett stort, stort Grattis till "Knivsta" Sandberg.

Bästa tidningen

Tidningen Djurgårdaren, förmodligen Sveriges bästa föreningstidning, kommer i år ut med fyra nummer. Så har det varit sedan 1982, men tidningens historia är mycket äldre än så. Redan 1909 - det var storstrejkens år - utkom det första numret, då under namnet "Djurgårdens Idrottsförenings Medlemsblad. Redan 1908 hade tidningen "Diabolo" utgivits av Djurgårdens IF i samband med en basar, men året efter började den alltså att komma ut regelbundet. Chefredaktör var **Johan af Klercker**, en av föreningens pionjärer, senare sportchef på Svenska Dagbladet och sekreterare i olympiska kommittén.

Tidningen som bestod av fyra-åtta sidor text, utgavs regelbundet en gång i månaden fram till början av 20-talet. Idrottshistorikern Mats Hellspong (se också avsnittet om boxningen) betecknar medlemstidningen som "ett ovanligt bra och fungerande medlemsblad".

Fler redaktörer

Sedan af Klercker avgått från redaktionsstolen 1915 hade tidningen ytterli-

Djurgårdaren då och nu. Det har gått 82 år mellan de här båda upplagorna av denna traditionsrika tidning.

gare två chefredaktörer: **Axel Lindgren** (1918-1921) och **Eric Ahlström** (1921-1926).

Tidningen hade, åtminstone i början, också avsikten att delvis ekonomisera föreningens verksamhet. Det allra första numret kunde t ex bjuda läsaren på annonser från försäkringsbolaget Allmänna Lif, Anglais hotell och PUB. Dessutom reklamerades för cigarettmärket DIF (i 50-paket, 25 med guld, 25 med munstycke) samt givetvis för, får man väl anta, storsäljaren Stures Comboygum, ett tuggummi som "befordrade salifafsöndringen hos idrottsmännen". Det ni!

Under 1920-talet kom tidningen ut mer sporadiskt och under tre årtioden utkom bara några få nummer, jubileumsnummer som uppmärksammade föreningens 35-, 40- och 50-årsfirande.

1952 tog **Karl Liliequist**, signaturen "Allison", över chefredaktörskapet och

tidningen utkom nu regelbundet en gång om året, till och med jubileumsnumret 1981, föreningens 90:e år.

Därefter började den utgivning som gäller nu, fyra gånger om året. Chefredaktör från 1982 var **Olle Larsson**. 1987 tillträdde sportjournalisten **Janne Bengtsson** som fortsatte och utvecklade den tradition av "tidningspolitik" som Larsson inledde. Bengtsson tillsammans med främst skickliga skribenterna och nuvarande chefredaktören **Dan Svanell** och **Ralf Gustavsson** samt fotografen **Claudio Bresciani**, utvecklade tidningen till en modern och informativ medlemstidning av allmän karaktär, med bred information om och reportage och artiklar från föreningens samtliga sektioner, aktuella porträtt samt historiska återblickar.

Djurgårdaren är idag en tidning som med fördel kan läsas av människor också utanför föreningsmedlemmarnas krets.

DIF:S MEDLEMMAR VALDE "KNIVSTA"

Århundredets djurgårdare heter Gösta "Knivsta" Sandberg.

Djurgårdens medlemmar valde "Knivsta" före andra profiler som Sven Tumba, Rolle Stoltz, Håkan Södergren och Olle Tandberg.

Det står klart efter den omröstning som genomförts i tidningen Djurgårdaren. "Knivsta" Sandberg presenteras på annan plats här i tidningen.

■ Omröstningen blev en succé. Röstsedlar kom in från medlemmar från Vittangi i norr till Malmö i söder. Att många haft åtskilligt huvudbry får illustreras av Lennart Svensson i Nacka. Lennart röstade på Tumba i topp och ytterligare nio namn. Men skrev till: "Så svårt, tänk bara att det inte fanns plats för Hasse Jeppsson."

De traditionellt starka sektionernas ställning i föreningen bekräftades av omröstningen. Av de tio första är fem huvudsakligen ishockeyspelare. Tre fotbollsspelare. En är boxare. En brottare.

■ Som framgår av röstsiffrorna var kampen hård om förstaplatsen, tredjeplatsen och femteplatsen. "Kniven" vann på större bredd. Tumba toppade fler röstsedlar än "Kniven", 328 mot 276, men "Knivens" större bredd föll utslaget. Han fanns med på nästan alla röstsedlar. Det gjorde inte Tumba.

Ytterligare tre idrottsmän med ett grundmurat förtroende i föreningen - åtminstone om man skall tro röstsedlarna - är Håkan Södergren, Sven Lindman och "Tjalle" Mild som fanns med på väldigt många röstsedlar.

■ Glädjande är att konstaterar att det knappast förekommit några kampanjer för enskilda djurgårdare. De få som

förekommit har inte givit något resultat i omröstningstoppen. Inte heller har röster på uppenbart orealistiska namn i det här sällskapet - ishockeyspelarna Tommy Söderström och Fredrik Lindqvist i all ära, men efter en halv säsong i elitserien blir man inte "Århundredets djurgårdare" - givit något resultat.

Utöver de tio i toppen har ett hyggligt antal röster också lagts på Arne Arvidsson, Arne Grunander, Bela Rer-

berg (fotboll), Ingvar "Putte" Carlsson (ledare, ishockey), Kjetil Osvold (fotboll), Peter Vanky (fäktning), Lill-Einar Ohlsson (fotboll, skidor mm), Sigge Bergh (ledare), Birger "Farsan" Sandberg (ledare), Erik Extergren (ledare), damfotbollslaget, Rolf Ridderwall, Kent Johansson, Mikael Johansson, Tord Nänze'n, Tommy Mörth, Anders Hedberg, Anders Kallur, Charles Berglund, Tommy Söderström, Kenneth Kennholt, Arto Blomsten, Christian Due-Boje, Jan Viktorsson, Stig Tvilling, Hans Tvilling, Björn

DJURGÅRDENS TIO I TOPP

1) Gösta Sandberg (ishockey, fotboll, bandy).....	6 264
2) Sven (Tumba) Johansson (ishockey, fotboll)	6 156
3) Roland Stoltz (ishockey)	3 128
4) Håkan Södergren (ishockey).....	3 092
5) Olle Tandberg (boxning).....	2 180
6) Thomas Eriksson (ishockey).....	2 160
7) Lasse Björn (ishockey)	1 584
8) Sven Lindman (fotboll)	1 021
9) Hans Mild (fotboll, ishockey)	772
10) Edvin Vesterby (brottning).....	769

rich, Nisse Ramm, Djurgårdens fotboll, Kent Nilsson, Jens Öhling, Hasse Jeppsson, DIF:s hockey, Sigge Parling och Tage Flisberg.

■ Det här är listan över de ca 130 namn som fått en eller flera röster. Namnen (med reservation för ev. misar och utan ett fåtal namn som inte hör hemma i omröstningen, t ex pojkvänner och föräldrar) är inte angivna i någon form av inbördes ordning. Den gren som anges är den huvudsakliga idrottsutövningen:

"Lill-Lulle" Johansson (ishockey), "Jätten" Eriksson (bob), Jompa Eriksson (fotboll), diverse olika specificerade årgångar av ishockey- och fotbollslagen - bl a det lag som spåde Hammarby med 9-1, Kathinka Frisk (alpint), Karl-Axel "Putte" Palm (boxning), Mats Waltin (ishockey) Hans Hedjersson (skidor), Karl "Köping" Gustafsson (fotboll), Britt Elfving (konståkning), Bengt Grive (bordtennis), Jan-Erik Lundqvist (tennis), Steve Galloway (fotboll), Malin Swed-

ning), Erik Ekberg (gång), Olof Tandberg (backhoppning), Björne Mellström (bordtennis), Johan Garpenlöv, Mats Sundin, Orvar Stambert, Stig Larsson, Bosse Berglund, Kalle Lilja, Marcus Ragnarsson, Tommy Björkman (samtliga ishockey), Lasse Falk (ledare, ishockey), Stefan Rehn, Olle "Lill-Lappen" Hellström, Tommy berggren, Willy Gummesson, Kay Wiestahl, Björn Alkeby (samtliga fotboll), Johan af Klercker (pionjär), Hans Jacobsson, Göran Flodström, Carl Bernadotte (samtliga fäktare), Lars-Gunnar Björklund (handboll), Sven Öberg (supporterklubben), Nils Cederborg, Wiwi-Ann Wassdahl (alpint), Tommy Söderberg (ledare, fotboll), Fritjof Svensson (brottning), Vito Knezevic (fotboll), Erik Lavass (bandy), John G Jahnson (Djurgårdens grundare), Mikael Martinsson, Jens Fjellström, Ivar Friberg, Glenn Schiller, Björn Jonsson (alla fotboll), Leif Boork (ledare, ishockey), Jörgen Holmberg, Peter Nilsson, Anders Johnsson, Claes-Göran Wallin (alla ishockey), Inga Gentzel (friidrott). Grattis också till Börje Salming, AIK, som samlade nio poäng.

Palmqvist, "Lill-Stöveln" Öberg (ishockey), Åke Bergdahl (ledare), Lars Myrberg, Hans Pincoffs, Karl-Axel "Putte" Palm (boxare), Bertil Nordenskjöld (aktiv och ledare), Elisabeth Thorsson (pingis), Carl von Essen (fäktning), Leif Eriksson, Birger Eklund, Ronney Pettersson, Anders Grönhagen (fotboll), Sune Hall (Fiskartorpet), Christer Karlsson (bake), Benny Lindberg (alpint), Gustaf Söderström (pionjär), Lotta Crispin (konståk-

HAN ÄR Mr D

Av RALF GUSTAVSSON

Ingen är så mycket djurgårdare som Gösta "Knivsta" Sandberg.

Få har heller betytt så mycket för Djurgården som just "Knivsta". Djurgården och "Knivsta" är två synonyma storheter i svenskt idrottsliv som hör ihop. Han är Mr. Djurgården och ingen förtjänar hellre bättre att bli utnämnd till århundradets bästa djurgårdare.

Mer än någon annan är det också "Knivsta", eller "Kniven" som han kallas i den innersta djurgårdskretsen, som personifierat den s k djurgårdssandan. Han är en symbol för den kraft, styrka och inte minst järnvilja som låg bakom Djurgårdens fotbollsframgångar under storhetstiden på 50- och 60-talet.

När han slutade som spelare så fortsatte han som tränare för A-laget och senare även som lagledare, manager, talangscout och styrelseledamot inom Djurgårdens fotboll. Allsvensk för Djurgården var "Knivsta" även i bandy och ishockey och han är dessutom den ende i modern tid som varit landslagsman i såväl fotboll, bandy som ishockey.

Med posten

Gösta Sandberg var spelaren som kom med posten till Djurgården. Fast det var inte som brev utan som en mycket talangfull vänsterytter i Postens korplag. Det råkade nämligen vara så att Göstas arbetskamrat på Posten, Tore Jansson, också var lagledare för Djurgårdens reservlag. När han en tidig morgon fick se Gösta i aktion i en korpmatch föreslog han omedelbart att de ansvariga för Djurgårdens A-lag skulle ta en närmare titt på denne lovande yngling.

En av dem var dåvarande djurgårdsledaren Sigge Bergh, som första gången såg "Knivsta" under en träning en regnig vårdag på Östermalms IP.

— Det var vått och blött. Bollen var tung som bly. För de flesta stannade den i leran. Men bland spelarna fanns en liten fyrkantig kille, som forsade fram och klappade till bollen så det bara sjöng om det. Då tänkte jag med detsamma: Den killen kommer att bli jättebra. Det blev han också.

När Gösta kom till Djurgården spelade han i gårdsgårdsserien i division VI i Knivsta IK. Gösta är uppväxt i

Knivsta. Han är en av de många idrottsmän som fått sitt smeknamn just efter sin uppväxtort. När han kom till Djurgården blev han aldrig kallad för något annat än just "Knivsta".

Säkerligen kunde inte Göstas arbetskamrat på posten då ana vilket expresslok från stationssamhället Knivsta som han hade hittat.

Snabbt i A-laget

"Knivsta" hamnade snabbt i Djurgårdens A-lag. Debuten skedde på våren 1951 i en cupmatch i Ljusne. Sin första match i lite större sammanhang spelade han några månader senare när Djurgården i juli på Råsunda mötte de svenska italienproffsen och överraskande vann med 3—1. "Knivsta" drog uppmärksamheten till sig genom sina snabba ruscher och sin gåpårande.

I samma månad fick han också spela sina första allsvenska match. Det var mot GAIS borta på Ullevi och "Knivsta" gjorde ett mål.

Några veckor senare blev han som 19-åring uttagen i A-landslaget mot Jugoslavien. Karriären gick i raketfart. Han var killen som gick direkt från division VI till allsvenskan och som bara 33 dagar efter sin allsvenska debut blev uttagen i A-landslaget.

"Putte" Kock, som då satt i UK, blev väldigt förtjust i denne robuste spelartyp. Det ledde till att "Putte" som var en gambler, så snabbt plockade med honom i landslaget.

— Jag minns att vissa då beskyllde "Putte" för att hålla mig lite bakom ryggen. "Putte" var ju AIK:are och kanske hade han lite dåligt samvete. För jag vet att AIK bara ett år tidigare hade varit och tittat på mig i Knivsta, men att de då inte tyckte att jag var något att ha, avslöjar "Knivsta".

"Putte" behövde inte skämmas för "Knivsta". Han gjorde mycket bra ifrån sig och blev omgående ordinarie vänsterytter i landslaget. Han kvalificerade sig till OS i Helsingfors 1952, där han bland annat genom sitt avgörande 1-1-mål mot Österrike höll Sverige kvar i turneringen.

Hans karriär var kometliknande. Redan innan han fyllt 19 år hade han mindre än ett år efter sin landslagsdebut blivit såväl olympisk bronsmedaljör som Stor Grabb i fotboll. Och det var bara början...

DJURGÅRDEN

Knivsta forsar fram. Året är 1961, Djurgår'n spelar kvalmatch mot Sundsvall. "Kniven" forcerar liggande Len-nart Carlesson och Conny Klack. Ovan: "Kniven" idag med blommor från Djurgår-darens redaktion. En första belöning för ut-nämningen till År-hundradets Djurgår-dare.

Sitt definitiva internationella genombrott fick "Knivsta" den 20 maj 1952 i en landskamp mot Skottland på Råsunda. Det var då han inför 40 000 åskådare slog in det där klassiska drömmålet, som så många i lyriska ordalag har beskrivit som den värsta rökare som någonsin avlossats på vår nationalarena ute i Solna. Trots att det snart är hela 39 år sedan minns "Kniven" det oförglömliga målet som om det varit igår:

— Efter bara två minuters spel skickade Sylve Bengtsson in en lyra från högerkanten. Det var väl inget helt lyckat inlägg eftersom det hamnade lite bakom våra anfallsgubbar, där jag befann mig som någon typ av släpande vänsterytter. Cirka 25 meter från mål mötte jag inlägget direkt på volley med högerfoten. Jag kände direkt att jag fick en träff som inte var av denna världens, säger "Knivsta" och tillägger:

— Det var en sådan drömträff man bara får en gång i sitt liv. Bollen gick nästan mitt i målet, men målvakten hann inte få upp händerna förrän bollen satt i nättaket.

Efter målet vände sig en imponerad skotsk ledare på läktaren till sin djurgårdskollega Sigge Bergh och sade:

— Det var en dj-a kanon. Tur att målet fanns där för annars hade bollen fortsatt ända till Skottland.

Tvåfotad

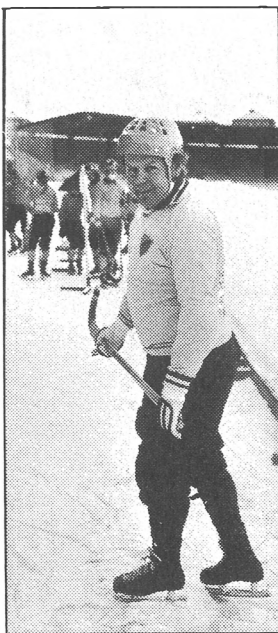
"Knivsta" var en riktig artilleripjäs med en sällan skådad stöt på bollen. Genom sin skottförmåga var också alla lag livrädda för att han skulle komma i skottläge. Men "Kniven" överraskade ofta med att även skjuta från långt håll och han lyckades också göra många mål på dessa långskott. Dessutom sköt han lika bra med båda fötterna. Vänsterfoten var den vassaste, men drömmålet mot Skottland sköt han till exempel med högerfoten.

— Det var det som de imponerades mest av i Djurgården när jag kom 1951 och vi på träningarna stod och sköt nere på Östermalms IP. De andra hade ju bara en fot, men jag hade två, säger "Knivsta".

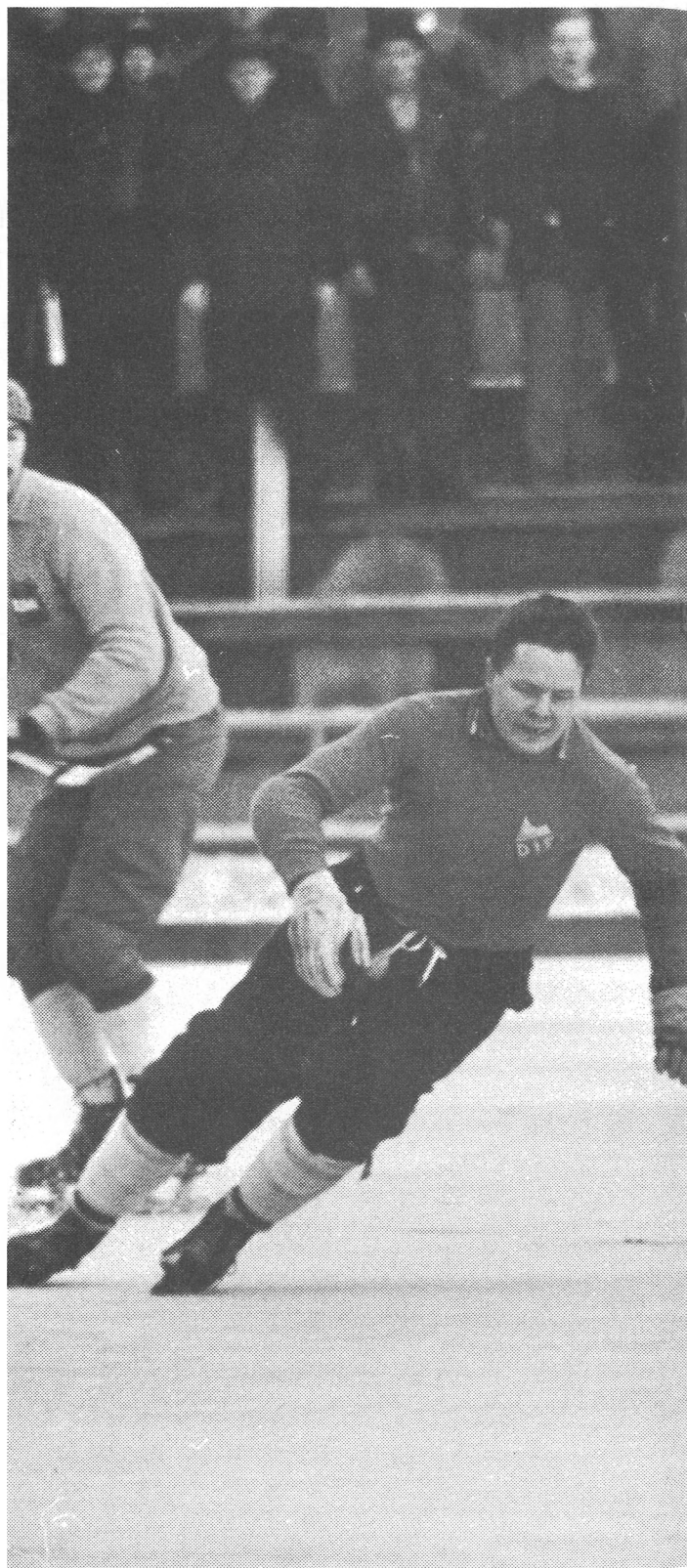
Det var mycket ovanligt på den tiden. När en av hans garvade medspelare redan i "Knivens" debutmatch 1951 mot italienproffsen vid en frispark frågade honom om han ville ha bollen serverade på höger eller vänster fot lär en förvånad "Knivsta" ha sagt: "Vadå fot? Det spelar ingen roll!"

Järnkamin

"Kniven" var inte heller känd för att vara någon direkt frökenlirare. Han var hård, stark och oöm. Trots sin tuffa spelstil var han dock aldrig ojust.

"Knivsta" Sandberg 1973. En högst kvalificerad och duglig "bandygubbe" med den rätta glimten i ögat.

— Under alla de år vi spelade ihop såg jag aldrig Gösta göra någon ojust spark mot någon motståndare. Där emot kunde det smälla ordentligt i närkamperna. Gösta var ju som man brukade säga en riktig järnkamin. Han var inte den som klev undan och ingen sprang heller ikull honom. Ofta var det istället de som sprang ihop med Gösta som ramlade, säger "Knivens" gamle lagkamrat "Lill-Lappen" Hellström.

— Jag var ju både stabil och stadig och det var lite av min spelstil att satsa hårt i närkamperna. Det var alltid min ambition att gå vinnande ur varje närkamp. Speciellt viktigt var det att vinna den första närkampen mot sin back. För gjorde man det fick man ett psykologiskt övertag, säger "Kniven".

Han var inte heller den som spelade för galleriet. Kanske detta har bidragit till att det inte alltid uppmärksamma-

des att han också var en mycket teknisk spelare, med en mycket god bollkänsla och bollkontroll.

— Jag var väl ingen jonglör som "Nacka" Skoglund, men jag var bra på att ta emot en boll och slå en passning. Det kunde jag utan problem göra såväl i flykten som med båda fötterna, säger "Knivsta".

När en lång fotbollssäsong var slut och de andra tog det lugnt, då drog

"Knivsta" igång med bandy och ishockey. Han var ett allroundfenomen som höll i gång året runt. Trots att ishockey bara var hans "tredje" sport så var han även där mycket framgångsrik. Han spelade i Spånga IS, men "Grynas" tyckte att han var så bra att han ville ha med honom i Djurgårdens A-lag.

Som alltid när Djurgården kallade ställde "Knivsten" upp. Redan i debutmatchen i Ahearne Cup i januari 1958

Fick "Knivsten" själv välja favoritsport så blev det bandy. Leken med det lackröda nystanet har alltid tjuvat liran, så är det bara. Här i full sving i en seriematch 1962.

gjorde han två mål och blev bofast i A-laget. Han gjorde inte så många mål i hockey, men när han gjorde något var det ofta avgörande mål. Bland annat gjorde han det avgörande 3-2-målet mot Gävle Godtemplare i slutspelet 1958. Enligt ögonvittnen slet han sig fram längs kanten och nästan klättrade på sargen sista biten innan han satte pucken i mål. Skönhetsvärdet kan väl diskuteras, men det var tack vare det målet som Djurgården blev svenska mästare det året.

Arbetsmyra

Även året efter spelade djurgården en direkt avgörande match uppe i Leksand.

— Efter två perioder stod det 0—0 och Leksand tog ledningen med 1—0 i början av tredje. Då lyckades vår kedja vända matchen genom att göra tre mål på fyra minuter och vi vann. Jag minns då att "Tjalle" Mild och jag spelade non-stop de sista åtta minuterna, säger kämpen "Knivsta".

Framförallt var "Knivsta" enligt Lasse Björn en mycket nyttig lagspelarare.

— Han var en sådan där arbetsmyra som hela tiden jobbade upp och ner. Framförallt var han duktig på att ta ut en kille. Satte man "Knivsten" på att ta bort till exempel "Sura-Pelle", som var en duktig speluppläggare i Södertälje på den tiden, så var han borta direkt.

— Vår kedja fick alltid spela mot "Sura-Pelles". "Pelle" gnällde så fort han bara fick se mig. Grabbarna tråkade honom också för att han aldrig kom någonstans mot mig. Det var ju lite extra pinsamt för "Pelle" eftersom jag ju aldrig betraktades som någon riktig hockeylirare i det där gänget. Jag minns också att "Pelle" vid några tillfällen sa om mig: "Den dj-n kan väl inte spela ishockey".

— Visst hade "Pelle" rätt. Jag var en typisk hjälpredda i hockeylaget. Jag gjorde vad de sa åt mig. Men en sak kan jag säga: den där sk ungdomskedjan med "Sura-Pelle" och Lars-Erik

Lundwall gjorde aldrig något mål när jag var inne. Vi vann också alla de där matcherna mot Södertälje, tillägger "Knivsta".

"Knivsta" var dock inte sämre hockeyspelare än han utöver sina sex SM-guld med Djurgården på lika många säsonger också spelade 12 matcher i Tre Kronor. Dessutom var han med i VM i Schweiz 1961. Det var i det VM som Helge Berglund stod i båsörren och mande på laget med sitt "Tjeeempa grabbar!" Det hjälpte dock inte. VM:et blev ett av Tre Kronors sämsta. "Knivsta" fick bara spela 3-4 matcher den turneringen.

Bandyn favoritsporten

Trots "Knivstas" alla framgångar i fotboll och ishockey var bandyn hans favoritsport.

— Att jag älskar bandy beror kanske på att jag så s s har upplevt bandyn från grunden. Det var då när man på morgonen skrapade sin sjöis, stack hem och slängde i sig frukost och sedan tillbaka igen för att spela match. Så höll jag på hemma i Knivsta från det jag var 13 tills jag fyllde 18.

— Och tänk ytorna som finns i bandy och tänk de där dagarna när solen sken och man fick åka in på en glänsande bandyplan, tillägger han med en lyrisk blick i ögonen.

Som lagkapten var det också han som var med och spelade upp Djurgården i bandy från division III till allsvenskan, där blåranderna spelade sex säsonger på 60-talet. Under de sex åren lär "Knivsta" bara ha missat en av 64 seriematcher. Han är en verklig veteran i bandy. Själv är han osäker på om det var 26 eller 27 säsonger som han spelade bandy i Djurgården.

1962 tvingades "Knivsta" välja mellan bandy och ishockey. Han valde då bandyn och blev i februari samma år historisk, när han i Villmanstrand i Finland som vänsterytter i bandylanlaget fullbordade sin landslagstrippel. 1965 blev han även uttagen i bandyns VM-trupp. Om han inte hade tvingats tacka nej då, till följd av att han inte kunde komma loss från arbetet i den egna färgaffären, hade han blivit den ende svensk som deltagit i VM i såväl bandy, ishockey som fotboll.

Pådrivare

I alla lag som "Kniven" spelade i var han en oerhörd kraftkälla såväl spelmässigt som moraliskt. Inte minst i DIF:s fotboll. Där var han den verkliga pådrivaren. Det var på något sätt "Knivstas" signatur. Han var den som hela tiden kunde få killarna att ge allt för laget. Man hörde honom aldrig kritisera någon lagkamrat. Det var

istället med uppmuntrande tillrop han hela tiden manade killarna att komma igen.

— Det kunde väl i och för sig alla göra, men när Gösta gjorde det var det något speciellt, minns "Lill-Lappen".

Det tyckte även gamle AIK-aren Lennart Hemming, när han var med och förstärkte Djurgårdens fotbollslag på Fjärran Österturnen 1944. När djurgårdsledaren Gunnar Lundqvist då frågade Lennart hur han tyckte det var att spela med Djurgården sa han:

— En sak kan jag säga dig, Gunnar, och det är att jag har aldrig haft några idoler överhuvudtaget, men nu har jag fått en. "Knivsta". En fantastisk kille att spela med. Han kan få en att ge allt. Skulle man slappna av lite, så hörde man omedelbart Göstas stämman bakom sig. "Kom igen nu Lennart!" "Bra Lennart, nu går vi framåt!" Under 90 minuter hörde man hans röst hela tiden. Oavsett om man gjorde något bra eller dåligt så var han alltid lika positiv.

Just detta med att aldrig ge sig utan alltid komma igen var ju den beryktade djurgårdsandans främsta kännetecken. Den skapade ett lag som kunde vinna utan att vara bäst. En anda som förklarade många av de fotbollsframgångar om Djurgården nådde under "Knivstas" tid på 50- och 60-talet. Och just "Knivsta" var djurgårdsandans främste företrädare.

— Ju motigare och sämre förutsättningar vi hade desto mer var vi hjälpta av denna djurgårdsanda. Man sa till och med att när det var riktigt dåligt väder så var det djurgårdsväder, för det var vårt väder. Vi sporrades på något underligt sätt av svåra förhållanden och utsatta lägen. Då gjorde vi matcher som vi själva inte riktigt kunde förklara på annat sätt än med just denna djurgårdsanda. Det var också den som gjorde att vi många gånger kunde vända svåra underlägen till seger, säger "Knivsta".

Föredöme

"Kniven" var själv genom sin stora arbetskapacitet och järnvilja ett verkligt föredöme för denna djurgårdsanda. Lika flitig som han var på träningarna, lika outtröttlig var han under matcherna. En spelare att lita på, som alltid gjorde sitt bästa och ibland lite till. När DJURGÅRDAREN frågade en av de gamla djurgårdsledarna när "Kniven" gjorde sin bästa match så fick jag det inte helt överraskande svaret:

— Det gjorde han varje gång.

— Han var en kille som det var tryggt att ha framför sig, för han var alltid med tillbaka och hjälpte till i för-

I Japan blev Djurgårdens fotbollsspelare plötsligt hockey-krigare - se också artikeln om DIF-hockey på sid 40. Det gick bra det också. "Kniven" stående som sjätte från höger. Nedan till vänster: En hockeylirare med överblick. Flanker gör Tommy Björkman och Eddie Wingren. Till höger: Landskamp 1961. "Knivsta" oroar motståndarmålvakten. I bakgrunden Orvar Bergmark.

Sandins

SÄNGSPECIALISTEN AB

REGERINGSGATAN 54 • ETABL 1891 • TEL 08-10 61 10

1891 - 1991

100 år

Sängar • Sänggavlar
Sänglinne • Textilier
Dunartiklar

Välkommen!

Sandins

SÄNGSPECIALISTEN AB

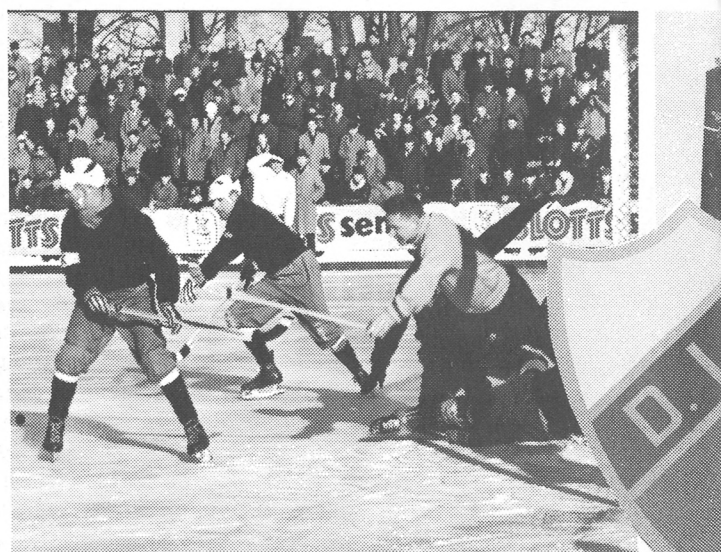
REGERINGSGATAN 54 • ETABL 1891 • TEL 08-10 61 10

DELICATO

Tradition och kvalitet - sedan mer än 40 år

Delicato Bakverk AB • Segeltorp Industriområde • Box 5013 • 141 05 Huddinge
Telefon 08-88 01 80 • Fax 08-46 57 51

svarsarbetet, säger Orvar Bergmark som under många år spelade ihop med "Kniven" i landslaget.

Även på den tiden var det indelat i anfalls- och försvarsuppgifter, men "Kniven" var överallt. En verklig slitvarg med kondition som en häst. Oavsett på vilken plats han spelade i laget så hade han alltid hela planen

som sitt arbetsfält. Fick han inga bollar på sin vänsterytterplats så gick han själv ner i försvaret och försåg sig med arbetsmaterial. Gamle landslagstränaren George Raynor sa en gång om "Knivsta";

— Tar man ut "Knivsta" i ett lag då blir man inte 11 utan 13 spelare — en extra i försvaret och en extra i anfall.

"Knivsta" var en önskespelare för varje lagledning - han gick på vilken plats som helst i ett fotbollslag. Han var lika bra överallt. Under hela 50-talet spelade han mest vänsterytter, bl a i det kanonlag som vann guld 1959. När man i den sista avgörande matchen det året mot Göteborgskamraterna placerade "Tjalle" Mild som vänster-

Stora bilden: Sista guldet, sista matchen. "Kniven" bärs i gullstol efter segern mot Norrköping och guldet 1966. Längst tv överst: "Mr Djurgården" - javisst. Inget snack om det. Tv mitten: Förbundskaptenen Putte Kock med unge och skönlockige adepten "Knivsta". Tv nedan: Nya i pressens lag mot Sverige 1956 var Lars Råberg, Elfsborg, Torbjörn Jonsson (Norrköping), Sven Tumba, Birre Eklund och "Knivsta", alla från Djurgår'n. Nedan, mitten: Landskamp i bandy 1962. "Kniven" faller på norske målvakten Hansen. Men Sverige vann med 6-0. "Knivsta", DIF-märket och stadionborgen - det hör s a s ihop.

back hade Djurgården en imponerande vänstersida med "Tjalle" som vänsterback, Sigge Parling som vänsterhalva och så då "Kniven" som vänsterytter. Skulle motståndarna ta sig fram på den kanten behövde de lösa den omöjliga uppgiften att ta sig förbi dessa tre gigantiska järnkaminer.

Under 60-talet flyttades "Kniven"

ner i backlinjen. Mest användes han dock som ytterhalva, men förekom emellanåt även i kedjan.

— I Djurgården har jag faktiskt spelat på alla platser utom målvakt, säger "Kniven".

Även i landslaget spelade "Knivsta" under 50-talet de flesta matcherna som vänsterytter. När han efter några års bortovaro gjorde comeback i landslaget i oktober 1960 mot Belgien gjorde han det som högerytter. Högerinner i den matchen var Yngve Brodd, vilken "Knivsta" som vänsterytter åtta år tidigare vid OS i Helsingfors hade bildat vänsterving med. De flesta matcher i landslaget på 60-talet gjorde "Knivsta" dock som höger- eller vänsterhalva. Totalt gjorde han 52 landskamper i fotboll. Sista landskampen spelade "Knivsta" den 12 november 1961 i en omspelsmatch på Berlins olympiastadion mot Schweiz. Han var i den matchen tillbaka i kedjan på sin ursprungliga vänsterytterplats. Cirkeln var slut.

Säga vad man vill om "Kniven" men allround var han. Gamle landslagsledaren "Putte" Kock gjorde på sin tid ett berömt uttalande att det bästa landslag som han kunde ställa upp med var elva Nisse Liedholm. När "Farsan" Sandberg första gången fick höra det sa han till sin vän "Putte" Kock:

— Då är jag säker att jag kommer att slå det laget. För jag ställer upp med elva "Knivsta"!

I gullstol

"Knivsta" fortsatte dock i Djurgården. Som lagkapten och lagets primus motor ledde han blåranderna till allsvenskt guld även 1964. Säsongen därefter brandskattades laget av Sirius värvingar. Den ene efter den andre gick, men inte "Knivsta".

— Jag var faktiskt den som först fick anbud av Sirius, men det var något som jag aldrig ens funderade på. Det var kanske synd. För hade jag kommit dit, då hade det aldrig blivit tal om att värva några spelare från Djurgården, säger "Knivsta", som faktiskt själv en gång i tiden spelat ishockey för Sirius.

— Gösta hade och har en klubbkänsla och en lojalitet för Djurgården som är helt unik, säger "Lill-Lappen".

"Knivsta" hade fyllt 33 år och tänkte lägga av efter säsongen 1965. Men Djurgården låg illa till efter brandskattningen och bad "Kniven" fortsätta en säsong.

— I det läget så handlade det mycket om prestige att jag fortsatte. Jag ville visa att det trots alla spelarförluster ändå fanns tåga kvar i gamla Djurgår'n, säger "Kniven" och man nästan hör hur hans djurgårdshjärta klappar.

Genom ett fantastiskt försvarsspel med "Pappa Knivsta" som mittlås och sammanhållande kraft, där Djurgården bara släppte in två mål på sina elva hemmamatcher, lyckades laget mot alla tips vinna allsvenskan. I den avgörande matchen, den 30 oktober 1966, besegrades Norrköping med 3-0. Det var också "Knivstas" sista match i Djurgården. Oförglömligt för alla djurgårdare var hans avsked när han efter slutsignalen som nybliven svensk mästare bars i gullstol av sina lagkamrater och hyllades med stående ovationer av de 43 000 åskådarna på Fotbollsstadion.

— Det var en fantastisk upplevelse. Dels för att vi hade vunnit och dels för att det var min sista match. Jag hade då spelat fotboll i Djurgården sedan 1951 och det var samtidigt också 20 år sedan jag som 14-åring hade börjat i Knivstas A-lag. Den seriesegern och det guldet var efter alla våra spelarförluster som grädden på moset. Än idag känner jag kalla kårar efter ryggraden, när jag tänker på den där eftermiddagen, säger Mr Djurgården själv.

Mr Djurgården

"Knivsta" är en fantastisk idrottsman, vars mångsidighet och kämpainsats på bandybanan, ishockeyrinken och fotbollsplanen väckte beundran och respekt långt utanför den blårandiga skaran av supportere. Störst var han i fotboll, där han under sina 16 år spelade över 600 matcher i djurgårdströjan varav 300 i allsvenskan. Förutom att han är den ende som varit med om de fyra allsvenska gulden 1954/55, 1959, 1964 och 1966 så är han också den som med sina 70 fullträffar gjort flest mål för Djurgården i allsvenskan.

Av de 16 allsvenska medaljer som Djurgården i modern tid vunnit i fotboll har "Knivsta" som spelare och tränare varit med och vunnit 13.

Lägg därtill de sex SM-gulden i hockey och de 26 eller 27 säsongerna som bandylinare i DIF.

Skulle "Knivsta" själv skriva en memoarbok om sitt innehållsrika idrottsliv så skulle den inte kunna heta något annat än "Jag — en djurgårdare". För en mer sann eldsjäl med ett mer blårandigt hjärta finns bara inte. "Knivsta" är och förblir Mr Djurgården.

Ingen förtjänar väl bättre än han att bli vald till Århundredets Djurgårdare.

— Det är en stor ära för mig och jag känner mig givetvis mycket hedrad och stolt. Djurgården har betytt mycket för mig och att just föreningens medlemmar på detta sätt visar sin uppskattning över det jag utträttat i Djurgården känns extra roligt, säger "Kniven".

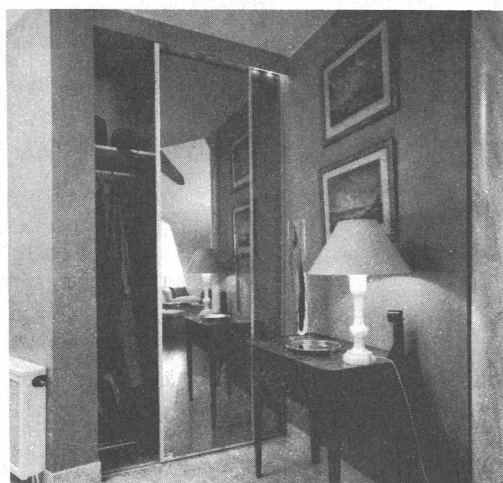
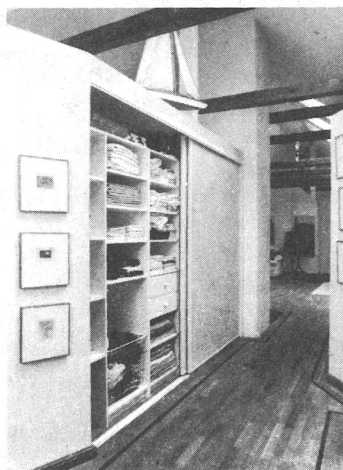

Harmoni, Funktion, Kvalitet...

ACME garderober har utrymmessparande skjutdörrar som skräddarsys efter rummets mått. Skjutdörrar och lister matchas så att garderoben harmonierar med rummets övriga inredning.

ACME är ett mycket flexibelt garderobssystem som är genomtänkt i minsta detalj för att passa in i såväl traditionella som moderna miljöer. Idén med ACME är att kombinera maximalt rumsutnyttjande med personlig smak, så att resultatet blir en funktionell och harmonisk enhet av yttersta kvalitet.

Välkommen att besöka vår utställning på Vanadisvägen 5 i Stockholm.

MEDLEMSERBJUDANDE

"Djurgårdsrabatt"
vid uppvisande
av medlemskort.

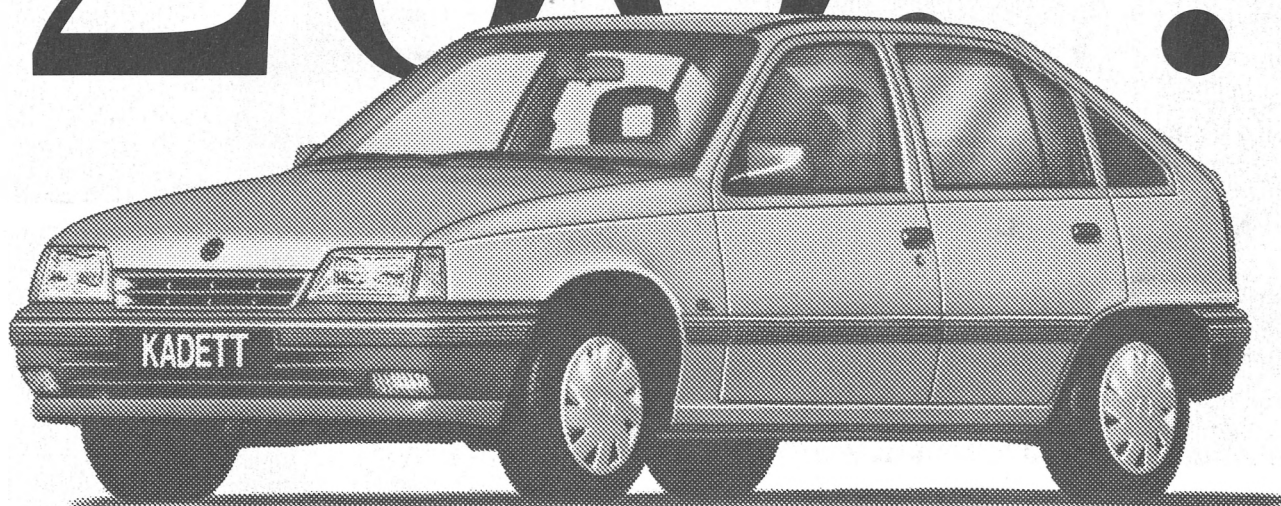

ACME INTERIÖR
Berndt Carling AB

Vanadisvägen 5 113 46 Stockholm Tel. 08-33 01 60

50,09 mil för
200.-!

OPEL KADETT GL

Tidningen Vi Bilägare har testat hur långt man kan åka för 200:-. Med sin 1,6 liters motor på 75 hk är Kadett en mycket bränslesnål och ekonomisk bil.

Dessutom kan du i Kadett Sedan lasta 422 liter bagage – och fortfarande ha plats för 5 personer.

Med dagens bensinpris 6:44/l kan du köra 50,09 mil för 200:-
Bränsledeklaration bl. körn. l/mil: 0,62 Kadett 1.6i-0,76 Kadett 2.0i GT.
Bränslekostnad 1.500 mil: 5.747-7.045:- (1.790).

DET HÄR ÄR EN BIL
DU SKA PRÖVA

GÄNGET BAK

Djurgården firar 100-årsjubileum.

För svenskarna i gemen blir den 12 mars höjdpunkten, den dag då det officiella firandet går av stapeln.

Men för Mats Wickman och hans medhjälpare på det lilla kansliet vid Östermalms IP har jubileet varit en realitet i närmare tre år.

– Jag började jobba med de olika jubileumsprodukterna under våren 1988, berättar 30-åriga Mats - han fyller 30 nio dagar efter DIF:s 100-årsdag - och sedan har jag haft händerna fulla.

Under ledning av Mats och "TV-kändisen" Bo Rehnberg har en jubileumsbok på 480 sidor, en videokassett och en ljudkassett producerats. Wickman och Rehnberg, som båda är djurgårdare och har hämtats från radion och redaktionen för TV:s 48 000-kronorsfrågan, har haft hjälp av Hasse Swedberg som skött den övergripande planeringen, Lena Enberg och Anita Andersson som grävt fram de närmare 1000 illustrationerna i olika arkiv, på tidningsredaktioner, i Kungliga Bibliotekets dammiga tidningsarkiv och i personliga fotoalbum.

– Det har varit ett otroligt tidskrävande jobb, men det har givit resultat, berättar Mats Wickman.

Med i gänget har varit också formgivaren Henrik Löfgren, till vardags grafisk formgivare på Kulturhuset.

Björklunds idé

Nu ligger boken och det övriga jubileumsmaterialet äntligen färdigt.

– Idén kommer ursprungligen från Hasse Swedberg och Lars-Gunnar Björklund, berättar Mats Wickman.

De som sysslat med jubileumsmaterialet har lagt ner ett grundligt arbete. 1 000-tals timmar har ägnats åt dammiga tidningslägg, åt forskning på Stadsarkivet och på Kungliga biblioteket eller åt genomläsning av föreningens gamla styrelseprotokoll och olika dokument.

– Ett oerhört intressant arbete, säger Mats Wickman. På stadsarkivet hittade jag till exempel ett dokument från 1906, ett koncept till en 15-årshistorik över Djurgårdens IF. Historiken publicerades aldrig då, men jag har haft enorm nytta av den för att kartlägga föreningens pionjärtid.

Arbetet har varit noggrant. Jubileumsboken tar upp nästan varje de-

Vi som gjort bok, kassett och video. Från vänster Hasse Swedberg, Mats Wickman, Lena Enberg, Bo Rehnberg, Henrik Löfgren och Anita Andersson.

FOTO: CLAUDIO BRESCIANI

talj i den blårandiga historien, en dokumentation av oskattbart värde. Men Mats Wickman, Bosse Rehnberg och deras medhjälpare har också tagit litteraturens giganter till hjälp för att "kartlägga" Djurgården:

– Vi har kunnat knyta en rad författare till boken, till skillnad från AIK som låtit sina egna, 'trogna', skriva historiken. Per-Gunnar Evander, Ernst Brunner, Torbjörn Säfve skriver om "Knivsta", Tumba och Olle Tandberg. Vi har haft så god tid att genomföra projektet att det här varit möjligt, och

det ger faktiskt historieskrivningen en extra dimension, säger Mats Wickman.

De flesta författare som kontaktades visade sig mycket positiva till att skriva om idrottshistorien. Men det förtjänar att nämnas att PO Enqvist, den författare som oftast brukar försöka profilera sig i idrottssammanhang, bl a genom idrottskrönikor i tidningen Expressen, inte ens brydde sig om att svara på brevet från jubileumsredaktörerna.

Symboliska honorar

Det har knappast gått ut några för-

OM JUBILEET

fattarhonorar, mer symboliska summor, utan författarna har medverkat av idrottshistoriskt intresse.

– Jag skrev till de författare vi hade i åtanke och fick nästan bara positiva besked tillbaka. Det här ger en annorlunda historieskrivning där de stora DIF-namnen behandlas ur en personlig vinkel, och inte från på förhand uppgjord lägesbeskrivning. Författarna har inte behövt vara objektiva till sitt 'objekt' utan har kunnat skriva om honom eller henne ur en personlig synvinkel, fästa på pränt sina högst subjek-

tiva tankar om den aktuella djurgården.

– Det här med författarna var ett uppslag som blev en mycket fruktbar sak, anser Mats Wickman.

Noggrant arbete

Författarnas porträtt av DIF-profilerna kompletteras med föreningens historia i tioårsperioder, och för att krydda anrättningen lite extra har Bo Rehnberg, den kanske främste av stockholmshistoriker, lagt till avsnitt

om Djurgårdens roll i Stockholm och Sverige som det såg ut just då.

– Det är också en styrka. På så vis blir det inte enbart en idrottshistorisk betraktelse, en uppräknings av resultat och anekdoter, utan också en skildring av den verklighet som just dessa resultat och händelser genomförts i.

Djurgårdens Idrottsförening har en lång och brokig, ibland tråkig och ibland rolig, historia. Har ni till exempel hört talas om den gången då...Nä, förresten, läs boken istället.

100-ÅRSKLUBBEN

Värmepumpbolaget AB

Telemontage L Asplund AB

V.A.G Center

Good Year Svenska AB

SSAB Finans

Q 8 Sollentuna

ARK Resebyrå

Finnhammars Revisionsbyrå

Renoveraren AB

Rörbussen AB

Aconta Kontoservice AB

Härténs Glas AB

Rostskyddsmetoder

Barcken Finans

Ragn-Sells Industri & Byggservice

Profiltryck AB

Fricks Golf AB

Lindströms Pappers AB

Mattssons Plåt & Bygg AB

Titel Data AB

3 M Svenska AB

Götabanken

100-ÅRSKLUBBEN

Schurter

Stahlwille AB

Friberg's Herrgård

Stens ICA

IA-Planering AB

Kumlins Måleri i Sthlm AB

Diös Bygg AB

Lindman Nils AB

X-Skylt AB

Trygg Hansa

Delicato

M Gruppen

Tipstjänst

AB Custodia

Nils G Wåhlbergs Revision

Försäkringsplacering

AP Konsult

SEL AB

Stahls Åkeri

OAS AB

Skoghult AB

PROGRAM DEN 12 MARS

07.00: Samling vid stenen på Skansen.

07.30: Fackeltåg till Alberget 4 A och avtäckning av en minnesplakett.

08.00: Morgonkaffe.

12.00: Stockholms stad ge lunch för 400 särskilt inbjudna gäster i Gyllene Salen i Stadshuset. Avslutas med Djurgårdens tacktal till Stockholms stad.

13.00: Mottagning och presentöverlämning från de inbjudna gästerna.

14.00: Mottagning och presentöverlämning från övriga. Dörrarna öppnas även för andra.

18.30: Stadshuset öppnar portarna.

19.00: Buffé för 1 500 födelsedagsgäster.

19.00: "Organiserat kaos" med djurgårdare och artister. Formellt högtidstal vid en lämplig tidpunkt.

Nedan: Birre Nyland och "Nocke" Nordenskjöld inviger Djurgårdsstenen på Skansen den 12 mars 1956. Th: Här föddes Djurgårdens IF för 100 år sedan. Alberget 4 A heter numera Djurgårdsvägen 124. FOTO: CLAUDIO BRESCIANI

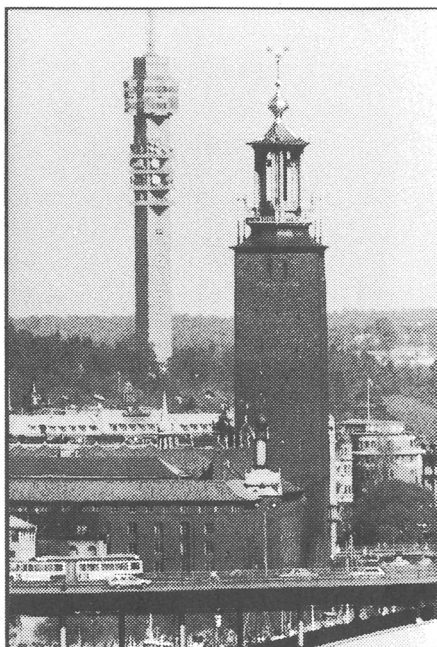
100-ÅRSJUBEL MORGON TILL K

FRÅN KVÄLL

Stockholms stadhus. Här skall det fests på jubileumsdagen. I bakgrunden Kaknäs där fotbollens nya träningsanläggning ligger.

FOTO: TOMAS ONEBORG

Av sign. BLÅRANDEN

Skansen.

Djurgårdsstaden.
Stadshuset.

Se där de geografiska hållpunkterna för det mer praktiska och handfasta 100-årsfirandet den 12 mars.

- Vi har ett program som sträcker sig över hela dagen, konstaterar Owe Svensson, ansvarig för firandet. Vi börjar redan klockan sju på morgonen och avslutar lite in på småtimmarna.

Klockan sju, upp i ottan gäller alltså för de som vill vara med, börjar det officiella 100-årsfirandet vid den bekanta Djurgårdsstenen på Skansen.

- Gunnar Lundqvist från Sällskapet Gamla Djurgårdare kommer att hålla högtidstalet, berättar Owe Svensson.

Stenen firar också

Djurgårdsstenen på Skansen firar faktiskt också jubileum. Den 12 mars i år är det exakt på dagen 35 år sedan den avtäcktes.

Stenen finns på den plats där Djurgården arrangerade sina första backhoppningstävlingar. Det var den 17 mars 1891, bara fem dagar efter föreningens grundande. Det var förre skidlöparen Birre Nyland som tillsammans med allround-djurgårdaren Bertil "Nocke" Nordenskjöld avtäckte stenen på Skansen, en unik händelse på mer än ett sätt: Skansen hade före detta aldrig tillåtit resandet av några som helst minnesmärken som inte hade med själva Skansen att göra. Det har för övrigt inte skett sedan dess heller.

En halvtimme, halv åtta på morgonen, fortsätter firandet med ett fackeltåg till Alberget 4 A, ungefär mitt emot Skansen.

- Meningen är att vi där skall avtäcka en minnesplakett, för just på den adressen bildades vår förening för 100 år sedan, berättar Owe Svensson.

Bildades på café

Alberget 4 A existerar idag inte längre som adress. Vägen heter idag Djurgårdsvägen, men för 100 år sedan låg här det lilla café som blev samlingsplats för John G Jansson och de första djurgårdarna. Sammanträdena med den nybildade idrottsföreningen förlades dock till konditoriet Nannylund vid Beckholmsbron för att senare flyttas till det nya kondiset Blå Porten. Kanske var det där som begreppet "blåränder" myntades?

Från början fick, som bekant, bara på Djurgården bosatta vara medlemmar.

- Idag har vi medlemmar över hela Sverige, konstaterar Owe Svensson belåtet.

Klockan 8.00 vankas det morgonkaffe för de jubileumsfirare som då varit igång och firat en timme.

Lunchdags i Stadshuset

Lunchdags, så. 400 särskilt inbjudna gäster äter lunch i Gyllene Salen i Stockholms stadhus. Det är folk från idrotts-Sverige, från RF, Olympiska kommittén, från andra klubbar och föreningar som med början vid ettiden skall lämna över gåvor hälsningar till 100-åringen.

Klockan 14.00 får "vanligt folk" vara med och hylla Djurgården. Mellan 14.00 och 17.00 pågår mottagningen.

Klockan 18.30 öppnar Stadshuset portarna för den stora jubileumsmiddagen, en buffe för 1.500 födelsedagsgäster.

- Det blir ett organiserat kaos med djurgårdare av alla de slag, vanliga medlemmar, aktiva, artister..., berättar Owe Svensson. En rolig höjdpunkt i firandet. Medlemmar och sponsorer är hjärtligt välkomna. (Se också inbjudan på annan plats i den här tidningen).

Festkvällen bjuder på mat och dryck, artistuppträdanden och musik, intervjuer med kända och okända djurgårdare och massor av annat. En kväll att minnas.

- Vi har satt samman ett program som hyllar vår förening på ett både värdigt och festligt sätt, säger Owe Svensson. Det skall bli ett 100-årsjubileum det kommer att talas om i 100 år.

Ingen dålig målsättning!

**DET ENDA PROST OCH SENNA
ALDRIG BRÅKADE OM.**

HÄR FINNS STOCK

Det här är Stockholm.

Djurgårdens Stockholm.

För här överallt finns vi djurgårdare.

Stockholms Stolthet.

Djurgårdens IF går in i 100-årsjubileet med 15 aktiva specialföreningar.

Några mycket aktiva, andra mindre aktiva.

Föreningen bedriver sin verksamhet över hela Stockholm. Inte utan fog kan vi kalla oss Stockholms Stolthet. Och det gör vi från Åkersberga i norr till förortsområdena i söder.

Några av våra sektioner för sin idrottsliga tillvaro i klart strålkastarljus, på arenaer av nationalkaraktär, som Globen, Råsunda fotbollsstadion eller Stockholms Stadion, uppförd till de olympiska spelen 1912. Andra sektioner hör till landets mest framgångsrika men kan inte skylta med lika fashionabla adresser. Boxningsföreningen, landets näst bästa boxningsklubb genom alla tider, fäktningföreningen som under en lång följd av år intagit en tätposition i Sverige. Cykelföreningen, med goda förutsättningar och på väg att bli en av de starkaste i Sverige. Bandy, "utlokaliserad" till Åkersberga, norr om Stockholm, en breddförening som håller DIF-traditionerna i leken med det lackröda nystanet vid gott liv.

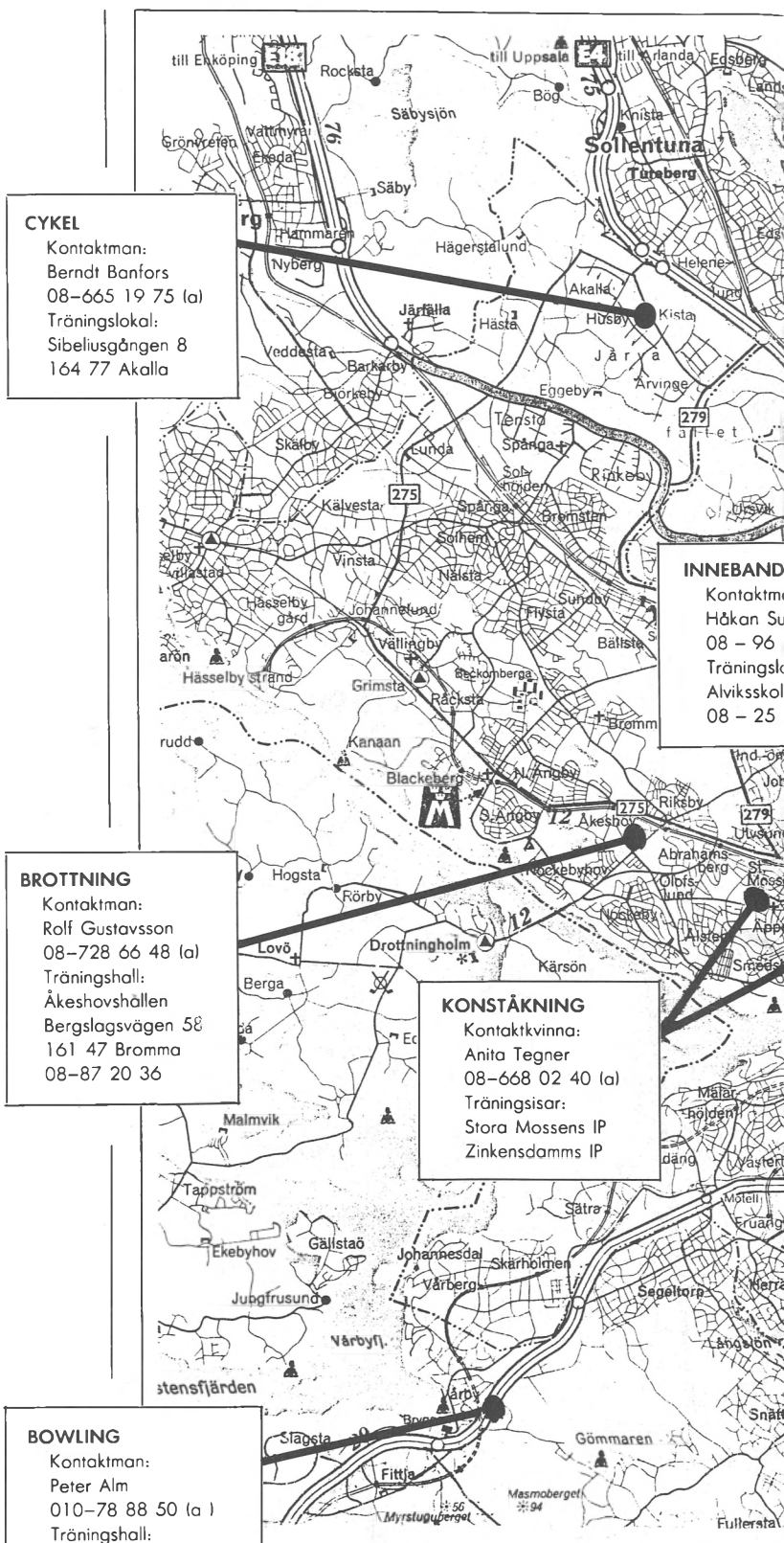
Ytterligare andra sektioner, konståkning, brottningen, bowlingen och bordtennisen, håller hög eller hyfsad nationell klass och mycket god klass med stockholmsmått mätt.

Åter andra bedriver verksamhet mer av motionskaraktär, begränsad av geografiska, materiella eller personella skäl. Och ytterligare andra, som till exempel den relativt nybildade innebandyföreningen står inför sin seriedebut.

Men oavsett på vilken nivå de olika föreningarna inom Djurgårdsalliansen verkar, har vi ett gemensamt: Vi är alla djurgårdare.

Stockholms Stoltheter.

Varsågod. Här är en förteckning över var vi finns nu när vi går in i vårt andra sekel av framgångsrik idrottslig verksamhet.

HOLMSTAD STOLTTHET

BANDY

Kontaktman:
Bert Nisko
0764-225 97 (a)
Kansli 0764-219 68
Box 370
184 24 Åkersberga

ORIENTERING

Kontaktman:
Bertil Wiström
08-616 15 34 (a)

HANDBOLL

Kontaktman:
Ove Abrahamsson
08-714 18 77 (a)

SKIDOR

Kontaktman:
Ingemar Sundberg
08-48 31 52 (b)

FOTBOLL

Kontaktman/A:
Mats Jansson
08-11 57 11 (a)
Kontaktman/Dam+U:
Lars Stark
08-11 57 11 (a)

FÄKTNING

Kontaktman:
Bela Rerrich
08 - 664 14 64 (a)
Träningslokal:
Artemisgatan 19
115 42 Stockholm
Tel 08 - 664 14 64

SLALOM

Kontaktman:
Bert Ackered
08-773 21 36 (b)
Träningsplats:
Hammarbybacken

ISHOCKEY

Kontaktkvinnor/A:
Karin Larsson
08-10 58 40
Kontaktman/U:
Roger Bothen
08-11 57 11

BOXNING

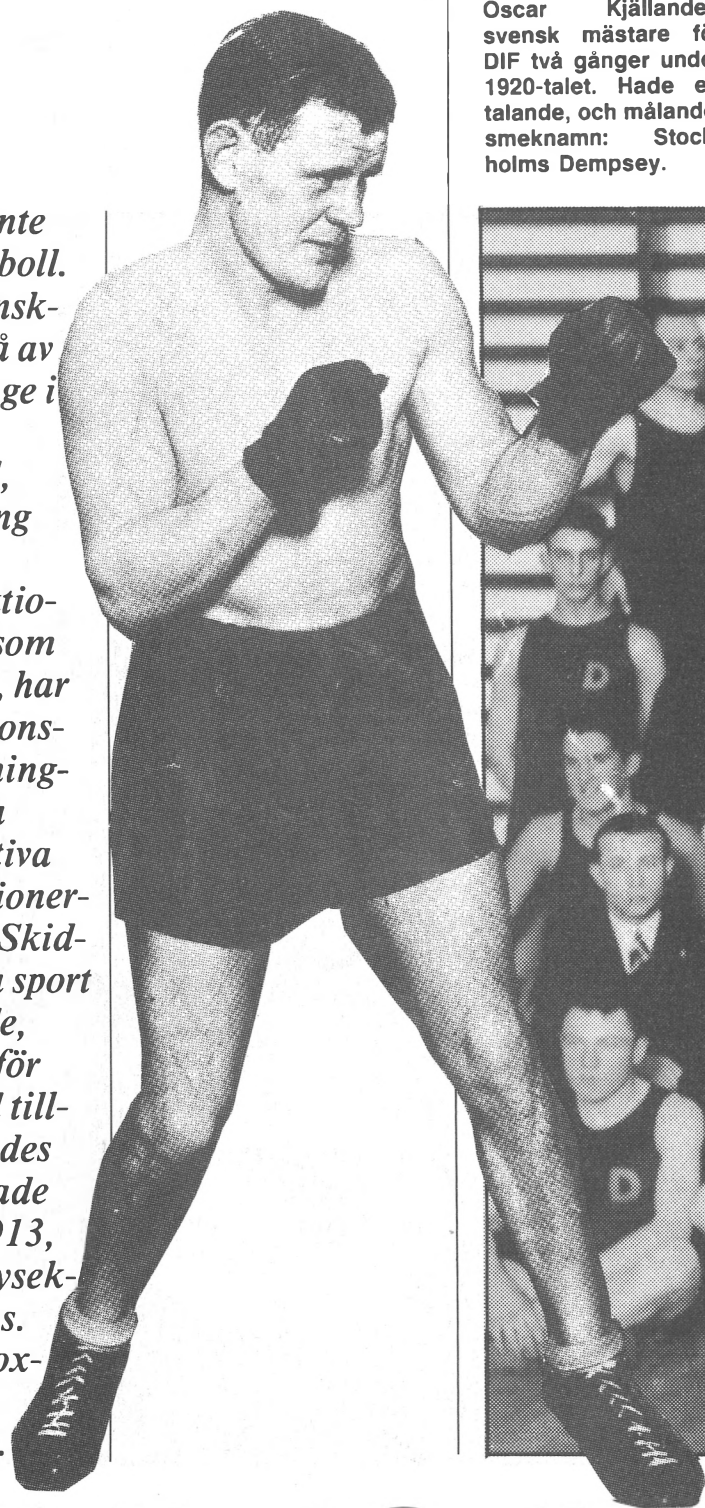
Kontaktman:
Torsten Almqvist
08-11 65 47 (a)
Träningslokal:
Kronobergsgrat 33
112 33 Stockholm
08-52 94 30

BORDTENNIS

Kontaktman:
Mats Hagberg
08-676 70 00 (a)
Träningslokaler:
Enskedehallen
Mariaskolan

Djurgården – det är inte bara ishockey och fotboll. Det brukar med all önskvärd tydlighet framgå av rapporter och reportage i tidningen. DIF är också fäktning, cykel, konståkning, brottning och mycket annat.

Men få av våra sektioner, eller föreningar som det heter nu för tiden, har en så lång och traditionsrik historia som boxningen, faktiskt den nästa äldsta av de ännu aktiva och elitsatsande sektionerna inom föreningen. Skidåkning var den första sport djurgårdarna utövade, men skidföreningen för idag en undanskymd tillvaro. Fotbollen bildades 1899, brottarna började 1911 och boxarna 1913, nio år innan ishockeysektionen såg dagens ljus. Idag presenterar vi boxningssektionens historia och framtid.

Oscar Kjällander, svensk mästare för DIF två gånger under 1920-talet. Hade ett talande, och målande, smeknamn: Stockholms Dempsey.

BOXNINGENS PIO

Av sign BLÅRANDEN

Djurgårdens boxning var pionjär inom den svenska pugilismen, när det första Svenska Boxningsförbundet bildades 1913.

– Men det förbundet upplöstes rätt snart, konstaterar Mats Hellspong, som doktorerat i ämnet svensk boxning och dess kulturmiljö. Världskriget kom

emellan och det spirande boxningsintresset förbyttes mot andra intressen. Dessutom förde Stockholms myndigheter en restriktiv politik gentemot boxningssporten.

Förutom Djurgården deltog Fredrikshovs IK, Livregementets Dragoner i Stockholm, Örgryte IS, GAIS, Malmöklubben IK Sparta samt Uppsala Studenters IF i det historiska för-

bundsbildandet. Men skam den som ger sig. Både svensk boxning, och Djurgården, kom tillbaka. På nyåret 1917 bildades Djurgårdens boxningssektion. Initiativtagare var Carl G Swanberg och Erik Ahlström. Redan i mars 1918 hölls den första tävlingen och när den första SM-turneringen genomfördes 1921 tog lätte tungviktaren David Linden det första SM-guldet i boxning till

Djurgårdsboxarna anno 1928. Sjätte man från vänster i andra raden är Nisse Ramm, en av de största 20-talsboxarna. Med på bilden är också Tore Larsson samt längst upp till höger unge pugilisten Seymour Osterwall, senare berömd orkesterledare i Stockholm.

NJÄRER I SVERIGE

Djurgården.

Då existerade Svenska Boxningsförbundet sedan två år. Det hade grundats på våren 1919, alltså mer än två år efter det att Djurgårdens boxningssektion bildats. Förutom DIF deltog Fredrikshov, Hammarby, Linnea, Pugilist Stockholm, Atletklubben Unitas i Uppsala samt Värtan IK i det konstituerande mötet.

Djurgården kom också att inta en dominerande ställning inom den tidiga svenska boxningen. När Sverige för första gången sände ett boxarlag till ett OS, det var i Paris 1924, var tre av fem djurgårdare (jämför artikeln om DIF:s ishockeyhistoria i detta nummer av Djurgårdaren). Det blev brons för Oscar Andrén men inga medaljer för Gurra Bergman och Harry Wolff. I den

första svenska landskampen någonsin, mot Danmark i Köpenhamn 1923, var fyra av åtta deltagare från Djurgården: Harry Wolff, Oscar Andrén, Gustav Bergman samt Gustav Magnusson. Landskampen slöt 4-4...

Nära upplösning

Men 1928 höll föreningens boxningshistoria på att få ett brått slut.

Då stod föreningen på idrottslig topp. 20-talet hade i allra högsta grad varit Djurgårdens med 20 SM-tecken - ett fantastiskt facit.

- Det var ett bråk mellan tränaren "Konte" Jonsson och klubbledningen som fick till följd att så gott som hela sektionen lämnade föreningen för att bilda BK 28, berättar Tore Larsson, idag 84 år, och en av dem som var med.

BK 28 levde ett år, sedan gick klubbens boxare, däribland Nisse Ramm som i Amsterdam 1928 tagit OS-silver, tillbaka till fadershuset.

- Nisse Ramm minns jag väldigt väl. En gentleman, han kunde verkligen boxningen och var väldigt snäll mot oss lite mindre erfarna grabbar, berättar Tore Larsson.

- Men Nisse kunde klippa till, det fanns det för övrigt fler som kunde bland djurgårdsboxarna. Det hände ofta att boxare från andra klubbar kom ner för att sparra med våra grabbar.

Det finns anledning att skriva lite extra om Nisse Ramm, som avled strax före nyår 1986.

En av de största

Facktidningen "Svensk Boxning" beskriver Nisse Ramm som en av våra allra största amatörer och Harry Perssons arvtagare. Nisse vann dubbla europamästerskap som amatör, 1927 och 1928 och tog OS-silvret 1928. Efter det blev han proffs och höll då svenska proffsmästerskapet i lätt tungvikt till 1931 innan han vann mästerskapet i tungvikt. Till Nisse Ramms ryktbarhet hör hans fantastiska meritlista: 234 matcher, 227 segrar, en oav-

gjord och sex förluster - därav tre där matchen bröts pga ögonbrynsskada...

OS 1928 blev Nisse Ramms verkliga elddop som fighter. I en fruktansvärd batalj slog han ut den favorit Tippade norske läkaren (!) Sverre Sörsdal. Ramm lekte bort den fruktade norrmannen i första rondan och tog inte emot en enda träff - samtida rapporter berättar att Ramm rörde sig som en flugviktare i ringen, snabbt och lätt, och att Sörsdal slog vildsinta svingar i luften, överallt utom där djurgårdaren befann sig. Matchen gällde en plats i finalen och den skulle, enligt all expertis, Nisse Ramm ha vunnit för att därmed ta Sveriges första olympiska guldmedalj i boxning. Om inte... i tredje rondan satsade den utboxade och utskämde norrmannen allt på ett kort. Han drog på en dansk skalle mot Nisses ögonbryn, som sprack upp i blod. Nisse tog det säkra före det osäkra och satsade själv på knockout, hellre än att förlora matchen för att domaren bröt. Han gick tillvaldsam attack men norrmannen stod matchen ut men bars senare från ringen, totalt slut.

Men ögonbrynsskadan var det inget att göra åt - finalen mot argentinaran Jurado måste ges upp. Ögonbrynet höll inte.

Nisse Ramm var en av svensk boxnings finaste tekniker. Men han kunde också klappa till, när det behövdes. Hans liv och leverene skilde sig markant från många andra boxares. När hans samtida pugilistvänner dansade jazz, valde Nisse att dra sig tillbaka med klassisk musik. I lägenheten i Bandhagen utanför Stockholm hade

han på äldre da'r mer än 400 skivor med klassisk musik. Favoriterna var Bach och Händel, men även Beethoven och Chopin slank ner genom örongångarna.

- Han kunde sitta i flera timmar med hörlurarna på och bara lyssna, berättar vännen Janne Sparring.

Själv intog Nisse Ramm en mjuk inställning till sin hårda sport:

- Få utanför sporten kan förstå att när gong-gonen gått blev vi som fightats direkt de bästa vänner. Det var ärliga tag både i och efter matcherna.

Utom i USA där Nisse gick många av sina proffsmatcher:

- Där skulle man vinna till varje pris, kosta vad det kosta ville.

Nisse brukade berätta om matchen mot Texas Moore:

- Vi tränade på samma gym, Barrys i Chicago, och var bästa kompisar. Men när det blev klart att vi skulle mötas förändrades han.

- Han slutade hälsa och bara blängde på mig med hatiska blickar som klart och tydligt sade: Jag hatar dig. Till sist blev jag förbannad och i matchen slog jag ut honom i sjunde rondan.

Nisse Ramm kunde och kände boxningen. Tillfrågad om de största genom tiderna nämnde han Muhammad Ali. Och i Sverige Oscar Andren, fjäderviktare och klubbkamrat i DIF.

- Killar som kunde boxa. De kunde allt, sade Nisse i en

HÄR ÄR DIF:S ALLA MÄSTARE

Flugvikt:

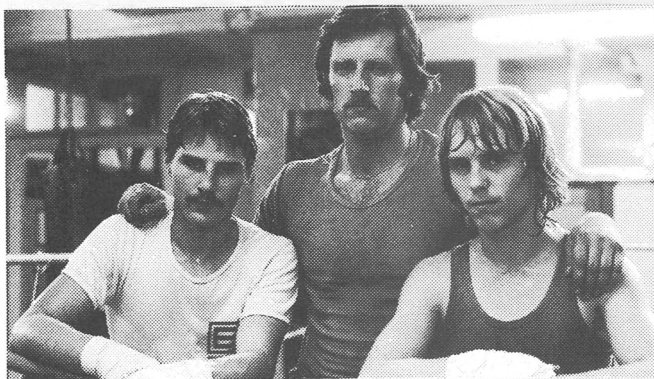
1922: Evert Karlsson
1927: John Pihl
1928: John Pihl
1963: Hans Pincoffs
1964: Hans Pincoffs
1981: Ari Alanenpää

Bantamvikt:

1924: Harry Wolff
1939: Harry Ljushammar
1952: Roy Swedberg
1953: Roy Swedberg
1965: Hans Pincoffs

Fjädervikt:

1923: Oscar André
1925: Oscar André
1927: Harry Wolff
1931: Kurt Liljedahl
1968: Bo Grebbert
1969: Karl-Axel Palm
1970: Karl-Axel Palm

Två DIF-mästare i de lätta klasserna på 80-talet var bröderna Kalervo och Ari Alanenpää. Här med tränaren Kalle Berglund.

FOTO: JANNE BENGTTSSON

Lätvikt:

1921: Oscar Kjällander
1922: Gurra Bergman
1923: Gurra Bergman
1953: Bertil Ahlin
1958: Roger Höglund
1961: Ove Larsson
1971: Karl-Axel Palm

1980: Kalervo Alanenpää

Lätt weltervikt:

1963: Ove Ljungqvist
1972: Karl-Axel Palm
1986: Lars Myrberg
1988: Lars Myrberg

Weltervikt:

1926: Oscar Kjällander

1929: Arthur Litzen

1936: Einar Hammar
1941: Einar Hammar.
1987: Lars Myrberg

Lätt mellanvikt:

1958: Nils Ohlsson

Mellanvikt:

1929: John Andersson

1939: Einar Hammar

1940: Einar Hammar

1963: Teofil Pollex

1964: Teofil Pollex

1971: Christer Cornbäck

Lätt tungvikt:

1920: David Lindén

1922: David Lindén

1926: Nils Ramm

1927: Nils Ramm

1930: Gustaf Eriksson

1931: John Andersson

1942: Bo Below

Tungvikt:

1926: Gurra Magnusson

1927: Gustaf Andersson

1928: Gustaf Andersson

1936: Olle Tandberg

1937: Olle Tandberg

1938: Olle Tandberg

1939: Olle Tandberg

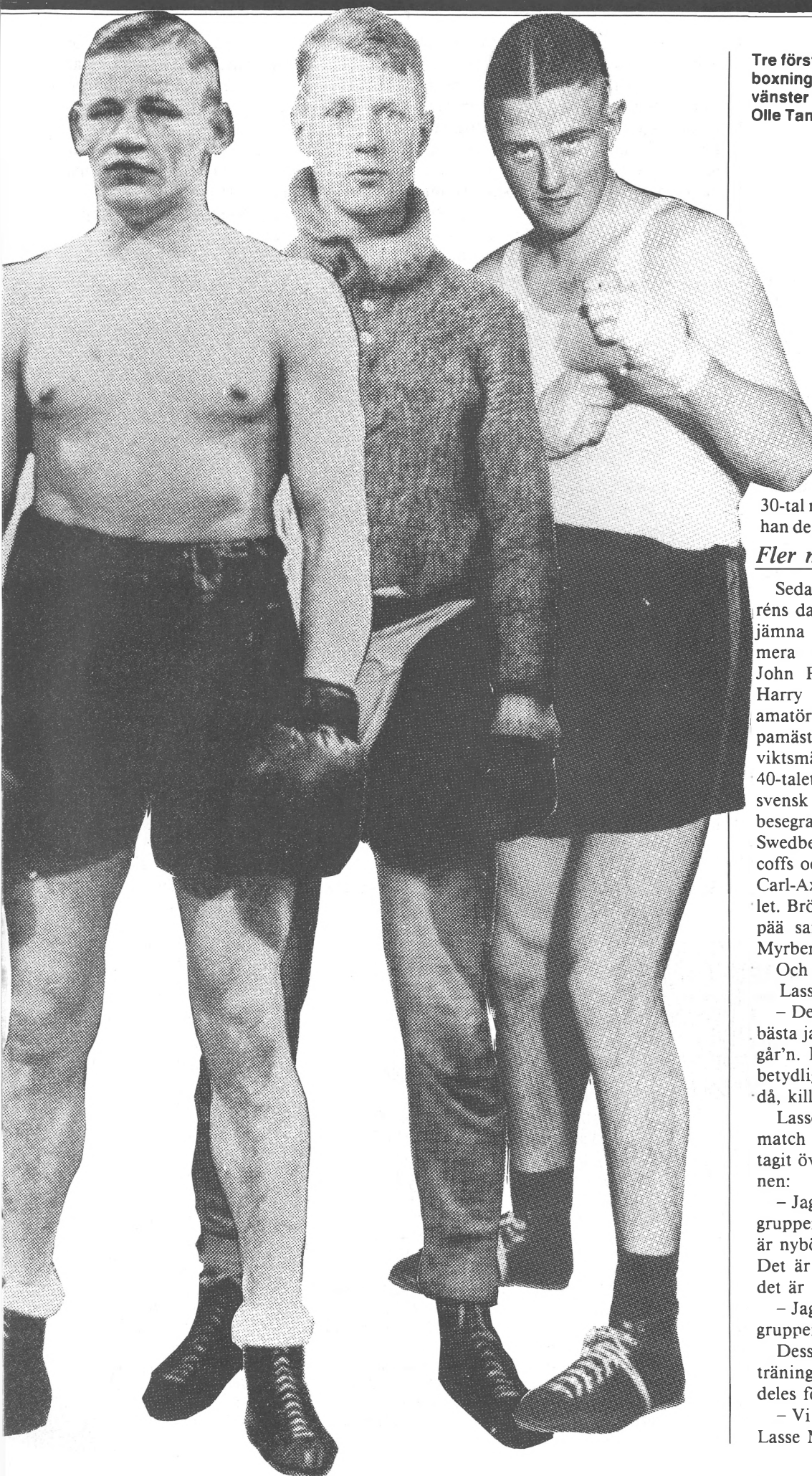
1940: Olle Tandberg

1949: Bengt Modigh

1986: Tommy Börzei

1987: Larry Moritz

1990: Hamayak Shabazian

Tre första klassens profiler inom DIF-boxningen. Alla i världsklass. Från vänster Nisse Ramm, Oscar Andren och Olle Tandberg.

intervju i tidningen Boxning i slutet av 70-talet.

Oscar Andren var en av de tidigaste djurgårdsboxarna, en pionjär hos pionjärerna. Tidningen Boxning rankar Andren som 20-talets främste boxare i hela landet. Han blev europamästare som amatör 1925 och under ett

30-tal mcher som proffs besegrade han de allra främsta.

Fler mästare

Sedan Nisse Ramms och Oscar Andrens dagar har mästarerna kommit med jämna mellanrum i Djurgården: sedermera storproffset John Andersson, John Pihl och EM-tvåan från 1927 Harry Wolff under 20-talet. Dubble amatöreuropamästaren och proffseuropamästaren, femfaldige svenske tungviktsmästaren Olle Tandberg under 40-talet. Bengt Modigh, den ende svensk som under 50-talet lyckades besegra Ingemar Johansson samt Roy Swedberg och Bertil Ahlin. Hans Pincoffs och Teofil Pollex under 60-talet, Carl-Axel "Putte" Palm under 70-talet. Bröderna Ari och Kalervo Alanenpää samt OS-bronsmedaljören Lars Myrberg under 80-talet.

Och framtiden?

Lasse Myrberg, idag tränare, säger:

– Det ser mycket bra ut, faktiskt det bästa jag sett se'n jag kom med i Djurgår'n. Det roliga är att det idag finns betydligt fler boxare än vad det fanns då, killar som vill satsa.

Lasse Myrberg som gick sin sista match i semifinalen i OS 1988, har tagit över en del av träningen i sektionen:

– Jag har delat upp grabbarna i två grupper, de lite mer erfarna och de som är nybörjare eller bara vill motionera. Det är 20-30 grabbar som satsar och det är mycket bra, konstaterar Lasse.

– Jag ser rätt snart vilka i nybörjargruppen som det går att göra något av.

Dessutom fortsätter jakten på en ny träningslokal. Den gamla har blivit alldeles för dyr för boxningssektionen.

– Vi skall nog greja det också, lovar Lasse Myrberg.

SPELAREN SOM ALLA VILLE HA

Av DAN SVANELL

– Det var bra att jag sade nej till Djurgården 1988. Då hade det varit för tidigt för mig att spela allsvenskt. Men nu känner jag mig mogen.

Per Ferm, 24 år, är en av fyra nya spelare i Djurgårdsfotbollens jubileumsupplaga. Pelle har tidigare spelat i Brommapojkarna, där han debuterade 1976.

Nu tar han steget in i ett lag och en klubb som haft spelare som "Köpings-Gustafsson", Sigge Parling, "Knivsta" Sandberg, Leif Eriksson och många, många andra – ingen nämnd och ingen glömd – under fotbollssektionens drygt 90-åriga historia. Det var ju 1899 som djurgårdsfotbollen tog sina första stapplande steg.

Per Ferm är spelaren som många allsvenska klubbar ville ha, men som själv ville bli djurgårdare.

– Att jag valde Djurgården nu beror på att jag kände suget från allsvenskan. Trots anbud tidigare, och inte bara från DIF utan även från AIK och flera andra allsvenska klubbar, har det inte känts rätt att lämna Brommapojkarna.

– Men då DIF hörde av sig i höstas, tvekade jag aldrig. Efter två bra säsonger i division ett känns det rätt att flytta, säger Per.

Debut 1985

Per debuterade i BP:s A-lag säsongen 1985. Då hette hans tränare Tommy Söderberg.

– BP har fostrat många duktiga fotbollsspelare. Tyvärr har det dock ofta bara blivit epitetet "lovande" kring laget.

– Men för mig personligen har BP-åren betydligt oerhört mycket. Jag har gått i en hård skola, som jag hoppas få nytta av i Djurgården nu. För det kommer att bli svårt att ta en ordinarie plats i laget. Konkurrenten är stenhård.

Enligt Per är en av de största skillnaderna mellan DIF och BP den hårda mängden träning på försäsongen.

– Just nu handlar det mycket om att lyfta skrot och det är jag ju inte van vid, men jag ser att jag behöver det. Det kommer att ge resultat senare under året, tror Per.

Träningsläger

För Per Ferm och de tre andra nyförvärvna utifrån till "familjen" Djurgården, dvs Jonas Granath (Ulvåker), Leif Strandh (Ham-

– men som själv ville ha DIF

marby) och Micke Nilsson (Tyresö), handlar det mycket om att lära känna laget, ledningen och föreningen.

– Hittills stormtrivs jag. En otroligt fin stämning. Inte bara bland killarna i truppen utan i hela föreningen. Jag känner redan nu att jag kommer att trivas.

Efter den nu pågående försäsongen blir det träningsmatcher på Stadshagen och andra grusplaner i och runt Stor-Stockholm innan Per och de övriga djurgårdarna drar iväg söderut för ett träningsläger strax utanför Paris.

Mästerskapsserien

– Jag ser verkligen fram emot premiären den 7 april hemma mot IFK Norrköping. Jag tror att vi har en chans att få vara med och spela i mästerskapsserien i höst.

– Årets upplaga av DIF verkar vara kapabel att klara en plats bland de sex främsta, säger Per, som tidigare följt djurgårdslaget mestadels via tidningarnas sportsidor, radio- och TV-sporten.

– Spelarna har en imponerande inställning till sin uppgift. Alla satsar allt på träningar och matcher. Sådant smittar av sig på oss nykomlingar, skrattar Per.

– Går vi vidare till mästerskapsserien, där kampen om SM-guldet avgörs, kan allt hända.

Bättre än AIK

Per Ferm är alltså en av 19 spelare som under jubileumsåret 1991 skall se till att DIF-fotbollen återfinns bland de främsta i den svenska fotbollssocieteten.

– I fjol var AIK ute efter mig. Idag, när jag jämför Djurgårdens och AIK:s spelartrupper, är jag glad att jag då tackade nej till 'Gnaget', säger Per.

Båda klubbarna, AIK och Djurgården, fyller ju hundra år i år. En extra krydda i den traditionellt prestigeladdade konkurrensen klubbarna emellan. Djurgården som fått Per Ferm från BP, AIK har köpt Fermes radar-kompis från Brommapojkarna, Pascal Simpson.

– Djurgårdens trupp ser betydligt starkare ut än AIK:s, säger Per Ferm.

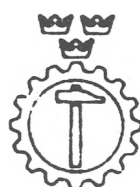
Se sån stil han har, fotbollens för TANNERDAL som inte hinner med.

ardsnyförvärv. Per Ferm från Brommapojkarna klarar att runda vem som helst när han fått upp farten. Här är det Kirunas Dan

INSTALLATION o SERVICE AV:

- porttelefoner
- kodlåsanläggningar
- centralantennor
- kabel-TV
- kontorssignaler
- datainstallationer
- personsökare
- snabbtelefoner

Medlem i
**SMÅFÖRETAGENS
RIKSORGANISATION**

TELEMONTAGE

LENNART ASPLUND AB

Tel. 08-654 64 46

Karlsviksgatan 7, 112 41 Stockholm

**Gör som Djurgårdens fotboll och ishockey
köp materialet från
lagsportspecialisterna**

**BUTIK:
Mitt i City
Kungsgatan 55
08/11 34 83
08/20 02 49**

**STOCKHOLMS
VELO**

**UTSTÄLLNING o. KONTOR
5 min från Globen
Sköndalsväg 126
08/604 13 15
Mobil 010/36 97 34**

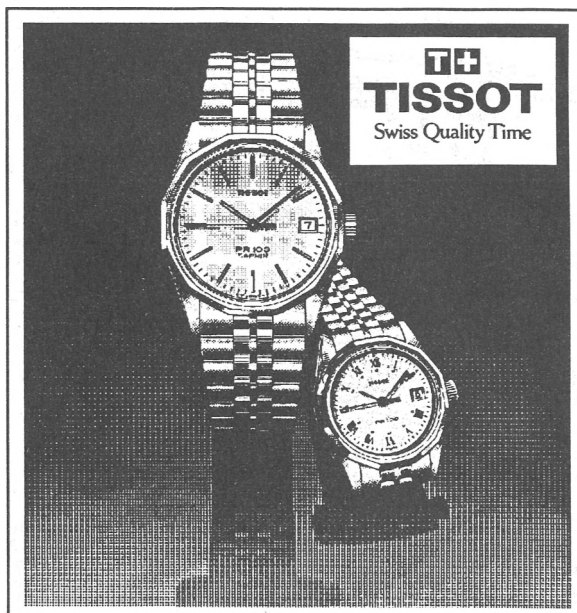
**team VELO
VELO
Klubbförsäljning**

Ishockey - Bandy - Fotboll - Basketboll - Handboll - Innebandy - Baseboll

TVÅ SOM PALLAR HÅRDA TAG LASSE BJÖRN & TISSOT PR 100

TISSOT PR 100
Vattentät till 100 m djup
Repritt safirglas
1.435:-

Jan Lindegren har tid . . .

LINDBERG UR AB

Götgatan 94, 116 62 Stockholm

Tel 08-40 46 08, fax 08-40 26 58

VÄLKOMMEN TILL **FISKARTORPETS**

MOTIONSCENTRAL

Lill-Jans skogen, en oas i sta'n!

Dam- och Herravdelning med bastu

Styrketräningslokal • Solarium. Best.-tel. 10 15 59

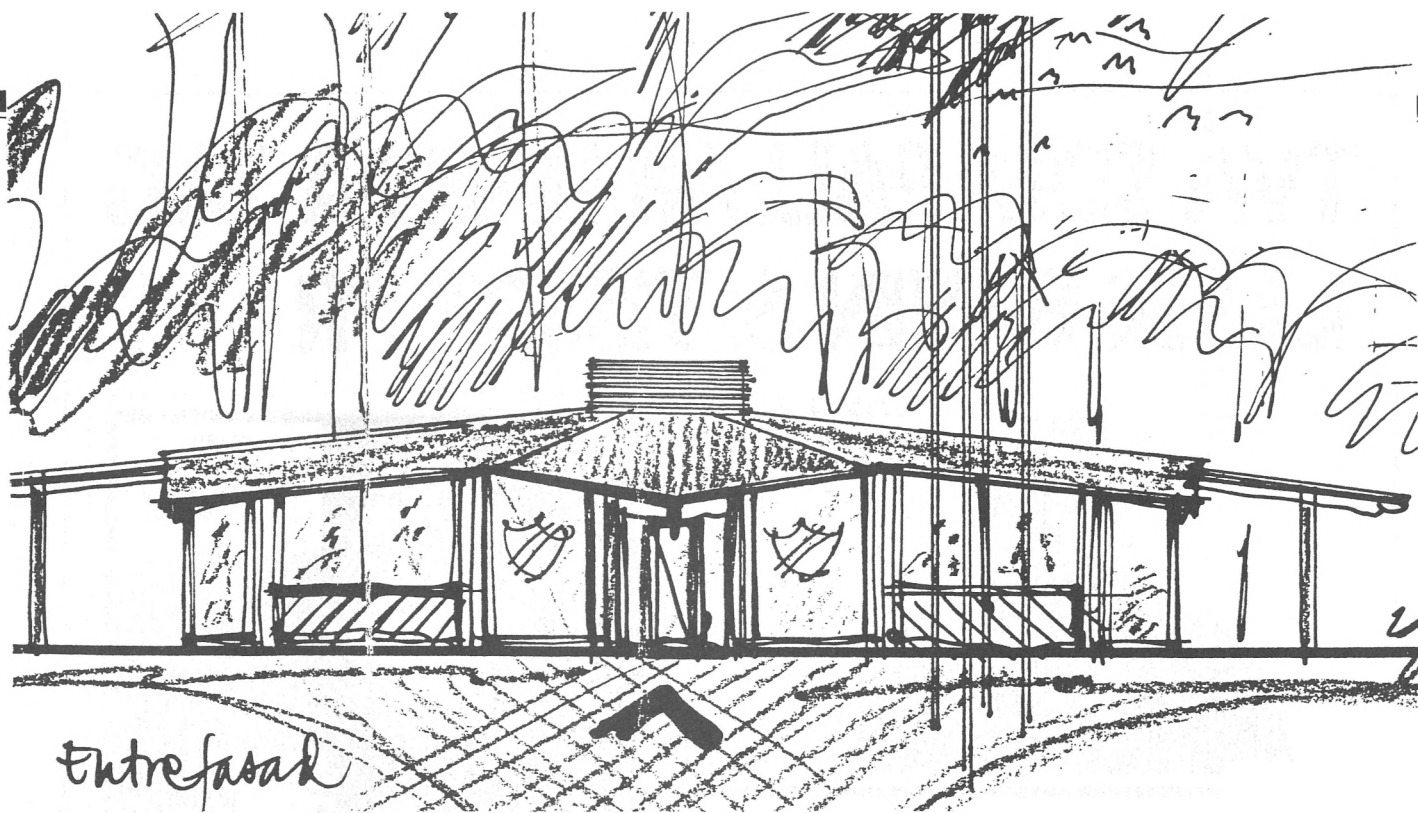
Ute-pool Öppen året runt • El-ljusspår, i fin natur

Gratis parkeringsplatser • Buss ⁵⁵ 62 till Fiskartorpet

Tel. 10 15 59

Tel. 10 15 59

Välkommen!

Arkitektkontoret Bergström & Nilsson har gjort skissen över det nya klubbhuset ute vid Kaknäs. En byggnad som innehåller det mesta och som DIF-fotbollen kommer att ha stor nytta av.

NY TRÄNINGSPLAN LYFTER FOTBOLLEN

Av MARIE FORSBERG

Djurgårdens fotboll inleder jubileumsåret 1990 på egna ben.

På mer än ett sätt: Dels som fristående förening inom den nybildade djurgårdsalliansen. Dels med ett klartecken från Stockholms fritid för den nya träningsplanen och klubbhuset vid Kaknästornet ute på natursköna och Kungliga Djurgården.

– Ett verkligt lyft för oss, säger Mats Jansson i fotbollsföreningen.

Idag huserar Handelsflottan på delar av den mark där klubbhuset och DIF-planen skall anläggas. Den plan som idag ligger ute vid Kaknäs kommer att flyttas - där spelas för övrigt ofta VM-fotboll när besättningarna från olika fartyg gör upp om sjömans-VM - och två gräsplaner om 100 x 60 meter att anläggas.

Planerna på planerna, om det uttrycket tillåtes, höll först på att spräckas av ett 100 år gammalt päronträd. Det är inte tillåtet att fälla träd på kunglig mark, men slutet på historien blev lyckligt: Alla får plats och trädet får stå kvar.

Får chansen stödja

– Den här anläggningen är mycket efterlängtd, påpekar Mats Jansson. Enligt planerna kommer den att invigas i september i år och klubbhuset nästa år.

– Vi har levt i kappsäck alldeles för

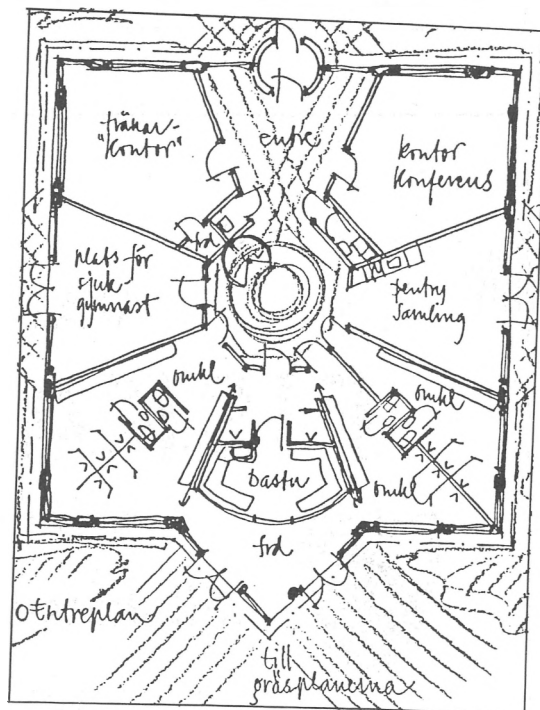
Interiören i det nya klubbhuset. Här finns allt som kan önskas.

länge, säger Mats Jansson. Ibland har vi inte haft någonstans att ta vägen och då har damerna och juniorerna fått maka på sig. Det är naturligtvis inte bra.

Annars får föreningens allsvenska fotbollslag träna ute på Bosön (Lidingö), eller på Stadshagen. Eller Råsunda. Splittrat.

– Stockholmsfotbollen är sannerligen inte bortskämd med möjligheter och när vi nu får Kaknäsplanen kan det kanske komma att skapa en ny mentalitet i idrottandet.

En kul och inte oväsentlig detalj: Privatpersoner och företag får chansen att stödja Djurgårdsfotbollen genom att köpa in sig på planen. En kvadratmeter kostar 250 kronor för privatpersoner och 1.000 kronor för företag. De som köper en bit av planen får biljetter till matchen mot GIF Sundsvall - "återkomstmatchen" till Stockholms stadion, alltså - ett snyggt bevis på stödet samt annan uppmärksamhet

bland annat via en skylt på stadion. Dessutom en inbjudan till invigningen av anläggningen.

Återkomsten till stadion är planerad till den femte augusti. Match mot GIF Sundsvall med festlig inramning, pompa och ståt och förhoppningsvis mycket folk.

– Vi behöver verkligen allt stöd vi kan få nu när vi ekonomiskt står på egna ben. Många medlemmar, mycket folk på matcherna. Stadion utsåld den femte augusti vore ingen dum grej.

FÖRSÄKRINGS GRUPPEN

Konsulter
Pension/Kapitalförsäkring

Tel: 08-23 23 50

Brahegatan 47, 114 37 Stockholm

HÖGPRESTANDA UNDER ALLA FÖRHÅLLANDEN.

Eagle NCT2 har ett speciellt S-format mönster som ger överlägsen vattenavledning för att undvika vattenplaning och ge maximalt fäste på våt väg.

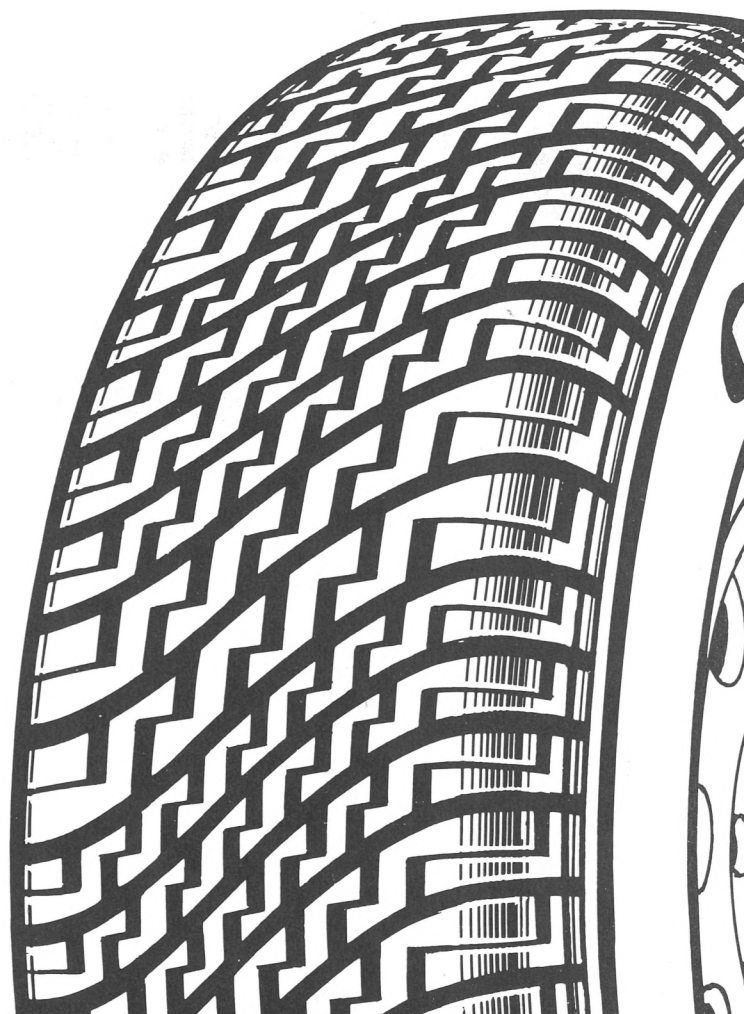
Eagle NCT2 är ett tyst däck. Patenterat. Oregelbundet konstruerat mönster absorberar väg ljud och ger lägre ljudnivå.
Utvecklat med erfarenheter från Formel 1.

GOOD YEAR

EAGLE

NCT 2

SKÖNT ATT KOMMA FRAM!

Djurgården kan numera titulera sig europamästare i ishockey. Den prestigefyllda framgången på hal is bärgades strax före nyår, då Djurgården i finalspelet besegrade först Sparta Prag från Tjeckoslovakien och sedan sovjetiska Dynamo Moskva för att bli det första icke östeuropeiska lag att bärga europamästerskapet för klubb-lag. Men redan 1922 stod ett djurgårdslag på skridskorna för första gången. I samband med firandet av Djurgårdens 100-årsjubileum berättar vi här den sanna historien om föreningens genom tiderna mest uppmärksammade, och kanske också mest framgångsrika, sektion - Djurgårdens ishockey.

SÅ BÖRJADE DJURGÅR'NS HOCKEYSAGA

Av MATS WICKMAN

Ishockeyn introducerades i Sverige 1920, då det första svenska landslaget stod på isen i OS i Antwerpen. Spelarna var egentligen bandyspelare - många av dem hade knappast sett en puck tidigare - men de fick äran att representera de svenska färgerna. Resultatet blev över förväntan. Svenskarna tvålade till Belgien med 8-0 i första matchen och slutade på en hedersam fjärde plats i turneringen efter Kanada, USA och Tjeckoslovakien.

Med i detta historiska landslag var djurgårdaren Wilhelm Arwe. Han arbetade intensivt för att etablera den

nyfödda sporten i den då trettioåriga idrottsföreningen Djurgårdens IF. Det dröjde inte heller lång tid innan det första hockeylaget i DIF:s färger formades. 1922 spelade laget sin första match. Mot vilka och vad resultatet blev, förtäljer historien inte.

Massor av fakta

Men efter denna historiska första match finns det desto fler fakta om Djurgårdens ishockey. Som att laget 1923 och 1924 var uppe i SM-finaler mot IK Göta och att Djurgården båda gångerna förlorade med 3-0. Och som att Djurgården redan 1926 vann det första av de hittills 13 SM-tecknen -

inget annan svensk ishockeyklubb har vunnit så många SM.

1926 slapp Djurgår'n svårspelade ärkerivalen Göta och kunde sedan komfortabelt vinna över Västerås SK i finalen. Matchen slutade 7-1 inför 1.200 jublande åskådare på Stockholms stadion. En viktig orsak till SM-triumfen 1926 var att fyra djurgårdare, Wilhelm Arwe, Ernst Karlberg, Helge Johansson och Ruben Allinger, spelat med i det lag som 1924 kommit på fjärde plats (efter Kanada, USA och Storbritannien) i OS i Chamonix. Under spelen i en franska vintersportorten studerade de intensivt ishockeyns kanadensiska suveräner för att sedan

Ett av föreningens tidiga ishockeylag. Från vänster Sven Redvall, "Munko" Lindbergh, Walle Söderman, Alf Axberg, "Bullan" Nordmark, Alvar Sköld och Erik "Tattarn" Lindgren.

använda sig av erfarenheterna på hemmaplan.

Alla djurgårdare hoppades nu givetvis på fortsatta SM-guld. Men IK Göta satte åter käppar i hjulet. Fyra år i rad besegrade götaiterna Djurgården viktiga SM-matcher: 1927 i finalen, 1928 i semifinalen, 1929 i kvartfinalen och 1930 åter i semifinalen.

Modlöshet

Modlösheten spred sig i föreningen och standarden på Djurgårdens ishockeylag sjönk allt mer. När DIF några år in på 30-talet sedan åkte ur den hösta serien bestämde sig de ansvariga inom föreningen för att lägga ner ishockeyn. I ett protokoll från den här tiden står det att ishockeyn kostar för mycket och inte ger valuta för pengarna. Istället borde Djurgården, hette det i protokollet, "satsa på bandy som är framtidens sport...".

Men det dröjde bara fyra år innan ishockeyn återuppstod från de döda. Sporten hade kommit att bli oerhört populär bland ungdomarna och Djurgården såg sig helt enkelt tvunget att börja leta efter nya iskrigare. Så småningom organiserades ett lag som fick börja om från början i seriesystemet. I stockholmsserien, klass sex. Om nystarten står följande att läsa i verksamhetsberättelsen för år 1938-39:

"Det pånyttfödda ishockeylaget har på grund av väderleksomständigheter inte haft så många möjligheter att visa sig på styva linan. Seriematcherna har inskränkt sig till tre, vilka genomförts utan förlust, vilket tyder på att den långa vägen till Tipperary kanske inte är så omöjligt att vandra. Alla andra lag må känna sig knäsvaga, ty tänk vilken hop av erfarenheter och rutin 'Stor-Klas' och 'Lulle' (DIF-hockeyns eldsjäl, vår anmärkning) ha hunnit samla den dag då DIF gör re-entre i elitserien.

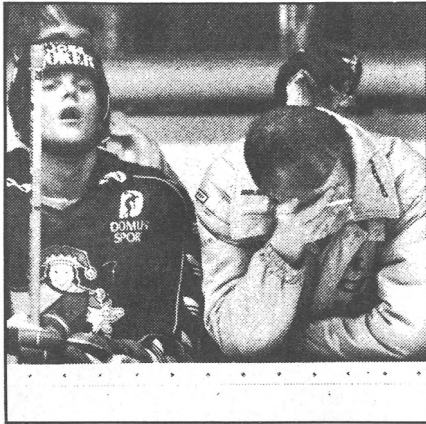
DET FINNS
INGA GENVÄGAR OM MAN VILL
BRYGGA ETT GOTT ÖL.

FALCON. SEDAN 1896 BRYGGT PÅ RENT KÄLLVATTEN.

FALCON AB, TELEFON 08-723 88 50

KLASS II

Tumba, 50-talets störste, lurar Gävle Godtemplares Heimo Klockare. Året var 1959 och DIF vann. Förstås. Nedan: Gunnar Svensson böjer huvudet i för-tvivlan. Per Carlsson ser på eländet. 1983 blev det guld, 1984 SM-final och 1985 nästan degradering.

Vilket jubileum, nästan som ett diamantbröllop.”

Den väntade "re-entren" skulle dröja 10 år. Men när ishockeylaget säsongen 1948-49 väl hamnade i allsvenskan gick det mycket bra. Första säsongen kom DIF tvåa i serien och året efter vann Djurgårdens svenska mästerskapet. I finalen besegrades Mora med 7-2. 4.516 åskådare såg matchen på Östermalms Idrottsplats nedanför stadionborgen i Stockholm.

Slagkraftigt kompislag

Djurgården hade vid den här tiden ett för svenska förhållanden mycket ungt och slagkraftigt lag. Medelåldern låg runt 21-22 år, men ändå hade många spelat länge tillsammans i DIF. Att nästan alla var i samma ålder och kände varandra väl skapade en stark laganda.

Ur det här laget kom flera av Sveriges största ishockeyspelare på 1950- och 1960-talen: Gösta "Lill-Lulle" Johansson, Hasse och Stig Tvilling. Och Lasse Björn.

Lasse Björn fick dock problem när han debuterade i division ett. Domarna var ovana vid hans tuffa spelstil. Han tacklade visserligen juste, men ändå så pass hårt att han blev utvisad. Men med tiden accepterades den tuffare spelstilen även i Sverige, och Lasse Björn slapp sitta halva matcherna i utvisningsbåset.

Det största DIF-namnet var förstås Sven Johansson, med smeknamnet "Tumba". Han var bara reserv när Djurgården vann guld 1949-50, men nästa gång det drog ihop sig till SM-guld - det var säsongen 1954-55 - stod

den målfarliga publiktjusaren Tumba överst på prispallen. Tumba hann med att ta sju SM-titlar innan storhetstiden var över 1964.

Ytterligare en person bör nämnas särskilt, när de sammanlagt nio SM-tecknen under 50- och 60-talen kommer på tal: Arne Grunander, "Grynas", mannen som gjorde djurgårdshockeyn till den ledande i Sverige och som sedermera också blev en mycket populär och duglig ordförande i Svenska ishockeyförbundet.

SM-guld i all ära, men den märkligaste ishockeyprestation Djurgården gjort var en match i Japan 1953. Och det var inte ens ishockeylaget som stod

för bedriften utan - fotbollslaget. Japans ishockeylandslag mötte då Djurgårdens fotbollslag, som var på turne i Fjärran Östern.

Från början var ishockeymatchen tänkt som en ren ploj mellan Djurgårdens fotbollslag och ett japanskt fotbollslag, men av någon outredd anledning kom matchen alltså att få status av landskamp i ishockey. Detta oroade många inom DIF eftersom Svenska Ishockeyförbundet givit fotbollslaget stränga order att inte ge en ishockeymatch någon som helst officiell prägel.

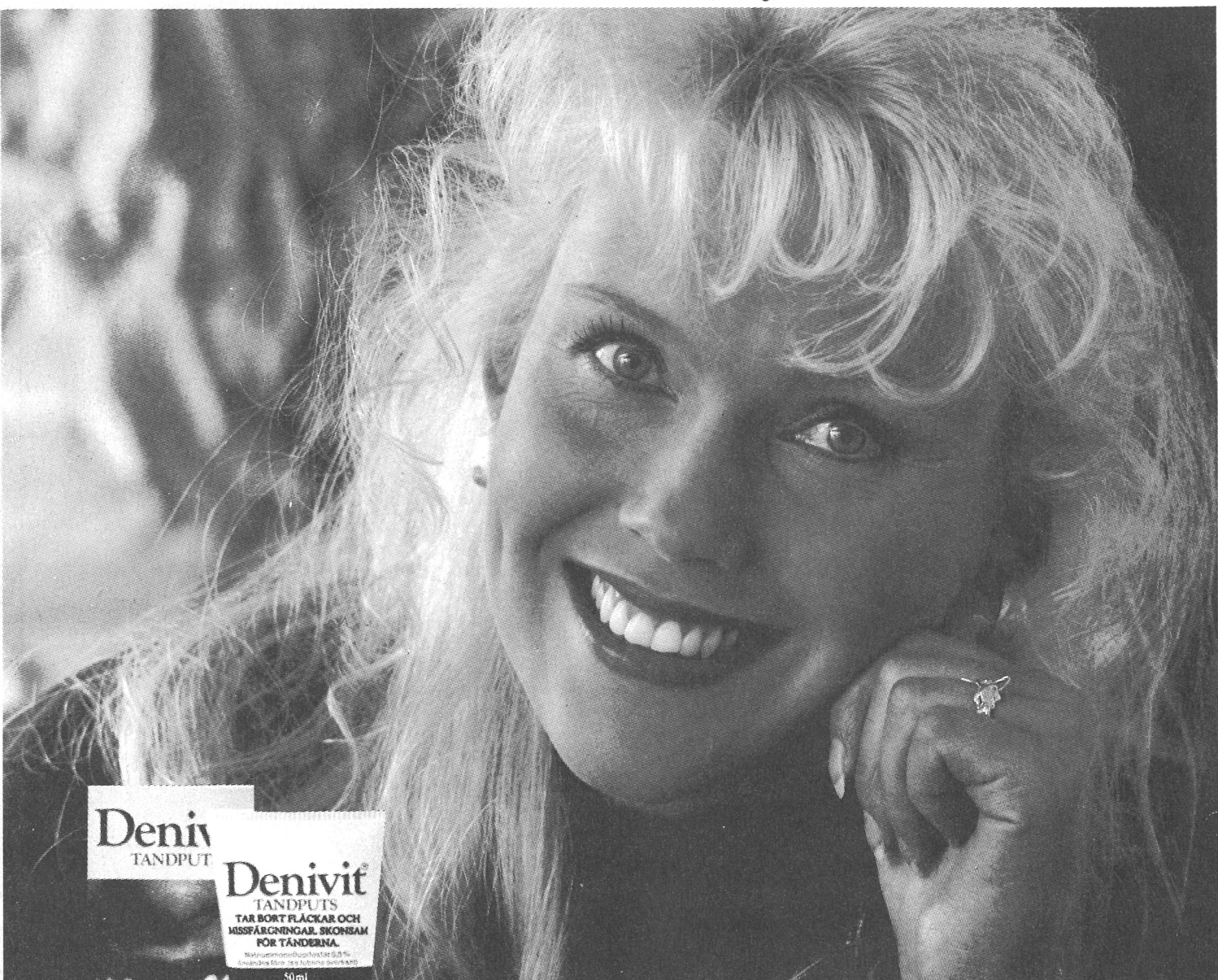
Nu hade det dock skrivits spaltmeter om matchen i tidningarna och ishockeyhallen var utsåld. TV skulle til och

"Nu vågar jag skratta igen"

"Det kom som lite av en chock när jag märkte att mina tänder hade börjat bli missfärgade och fläckiga," berättar Anna-Karin Gradin från Stockholm. "Speciellt som jag har siktet inställt på en karriär som fotomodell. Röker gör jag inte, så förmodligen berodde problemen på allt kaffe och te man håller i sig under en arbetsdag. Jag arbetar på Posten — ett utåtriktat jobb där det är viktigt att kunna ta folk med ett leende ibland. Tipset

om Denivit Tandputs fick jag av en kamrat. Och har man sett — det hjälpte direkt! Bara efter några veckor var fläckarna borta. Nu använder jag Denivit regelbundet. Och leendet är det inget fel på — vare sig framför kameran eller i luckan."

Anna-Karin Gradin

(Anna-Karin Gradin är en av många som skrivit till oss och berättat vad Denivit betytt för tänderna. Har du också blivit hjälpt av Denivit — skriv gärna och berätta till Denivit, Barnängen AB, Box 200, 178 00 Ekerö.)

Många tester, såväl i laboratorier som vid praktisk användning har bevisat att Denivit Tandputs har hög rengörings-effekt på fläckar och missfärgningar på tänderna. Samtidigt har Denivit visat sig mycket skonsam mot tandytorna jämfört med vanlig tandkräm. Borsta tänderna som vanligt och använd Denivit så ofta du vill. Denivit är en produkt från Barnängen AB.

Denivit Tandputs

Effektiv mot fläckar — skonsam för tänderna.

En produkt från Barnängen.

Guuuuld. Janne Viktorsson och Christian Due-Boje firar SM-guldet efter segern mot Färjestad i fjol. Thomas Eriksson ser begrundande på firandet i bakgrunden.

FOTO: TOMAS ONEBORG

med sända. Fotbollslirarna var i knipa, men kunde omöjligen dra sig ur.

Två av fotbollsspelarna var ordinarie i Djurgårdens ishockeylag: Sven Tumba och Karl-Erik "Cacka" Andersson. Av de övriga höll några på med ishockey i lägre divisioner, medan andra var aktiva i bandy. Vana skridskoåkare fanns det alltså i laget, men det var ingen samling ishockeyexperter Djurgården ställde på isen.

Ingen utrustning

Fotbollslaget hade av naturliga skäl ont om utrustning. Skridsko och ishockeyutrustning är ju inte det första en fotbollsspelare tänker på att packa ner när han skall åka på turne till Japan, Vietnam och liknande länder. Målvakten Othberg och hans "hockeykrigare" fick använda gamla tidningar som skydd. För de som lämnat skridskorna kvar i Sverige (det var ungefär halva laget) kunde japanerna erbjuda konståkningskridskor.

Det var således ett otränat och dåligt utrustat djurgårdslag som ställdes mot Japans landslag. Men kämpaglöden var det inget fel på. Djurgården vann matchen med 9-6. Japanerna var tekniska och snabba, men djurgårdarna utnyttjade konsekvent deras två stora svagheter: Bristen på taktik och oförmågan att tackla.

Fotbollsanfallaren John "Jompa" Eriksson som spelade back i den minnesvärda "landskampen":

- Jag var ju rätt stor och tung, så tog man en japan i kedjan föll han i regel på de andra två. Det kallade vi för strike.

Japansk TV visade alltså matchen och inom Djurgården fanns intresset att ta med sig filmen hem, men japanerna vägrade. De skulle använda filmen som instruktionsfilm...

Resten är svensk idrottshistoria. Fotbollsspelarna tog hand om fotbollen, hockeyspelarna om hockeyn. Det blev ett nytt SM-tecken 1954, det tredje efter triumferna 1926 och 1950. Därmed inleddes den fantastiska 50- och 60-talssviten med SM-guld 1954, 1955, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962 och 1963 innan triumferna 1983, 1989 och 1990.

Och 1991?

INNEBANDYN INFÖR SIN SERIESTART

Djurgårdens innebandy-förening bidar sin tid. Nu är det klart att seriespelet inleds i höst. De blårandiga innebandyfantomerna börjar från "scratch", dvs i lägsta serien, division fem. Eventuellt planeras också ett samgående med en annan innebandyförening, under Djurgårdens namn, vilket kan få konsekvenser för vilken serie föreningen startar seriespelet i.

För ändamålet har en ny träningslokal i Alviksskolan tagits i bruk.

Tränare i sektionen är Björn Lundström, möjligt att nå på hemtelefonen 08-37 31 85.

PINGISEN PÅ VÄG UPP TILL TVÅAN

Djurgårdens bordtennisförening kommer med största sannolikhet klara att ta steget upp till division två. Djurgårdarna leder just nu sin division 3-serie och befäste ytterligare ledningen i säsongens näst sista matchsammandragningen, i slutet av januari. Det blev tre segrar på fyra matcher och bara en förlust, mot Häverödalen med 5-8. I övrigt fick Uppsala stryk med 8-0, Högdalen med 8-2 och gotlandslaget Visby/Gute med 8-6. Starkt. En sammandragning återstår innan serien summeras och ett lag tar steget upp i tvåan. Djurgården leder med fyra poäng tillgodo på Urnan från Gävle. De båda lagen möts för övrigt i sista omgången, efter denna tidnings pressläggning (vi återkommer givetvis i Djurgårdaren nr 2).

De fyra spelare som nu alltså håller på att föra Djurgården tillbaka upp i

tvåan är Thomas Karlsson, Robert Strömfeldt, Niklas Ferb och Roger Callin.

Men förutom de ovan nämnda elitspelarna är det ganska tunt på seniorsidan. DIF-pingisen har nu inlett "operation nyrekrytering", och nybörjarverksamheten i Maria skola på Söder i Stockholm har hittills givit mycket gott resultat:

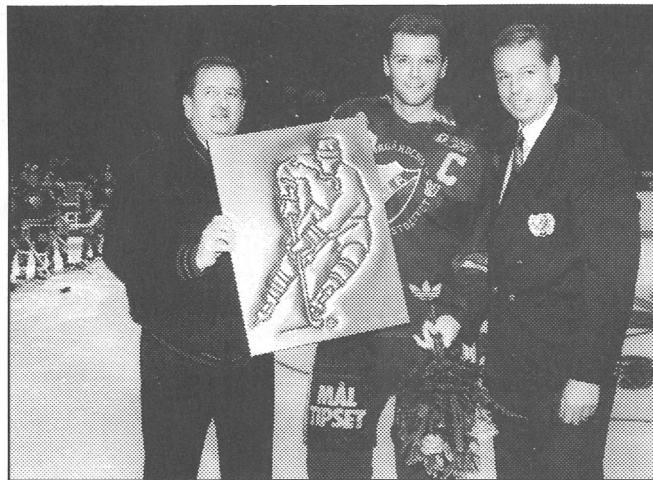
- En ordentlig satsning på nybörjarverksamheten är det enda sättet att jobba på, konstaterar Mats Hagberg från DIF-pingisen.

snö heller, konstaterar Ingemar Sundberg.

Det fattas ledare för att skidföreningen skall klara en tuffare satsning, så Vasaloppsträningen - av så kallade klimatologiska skäl mestadels på rullskidor - är idag den enda verksamheten.

JOHANNA FYRA PÅ JUNIOR-SM

Johanna Björsell från Djurgårdens konståkningsförening slutade fyra

Gratis till EM-guldet. Thomas Eriksson och Åke Bergdahl tar emot ett hederspris av Elitserieföreningens Tommy Töpel.

FOTO: CLAUDIO BRESCIANI

SKIDÅKARE LADDAR FÖR VASALOPPET

-Nu hoppas vi bara på snö, så att vi kan genomföra det stora kraftprovet: Vasaloppet, säger Ingemar Sundberg i Djurgårdens skidförening.

Det här är DIF:arna som åker skidor på längden (de som kör utför kunde du träffa i förra numret av Djurgårdaren) och i princip har skidföreningen bara en enda verksamhet, just Vasaloppet.

- Vi har ingen junior- eller ungdomsverksamhet, det har vi inte resurser till. Och inte finns det någon

vid juniormästerskapen i Kungsbacka i slutet av januari. Johanna var en av tre djurgårdstjejer i mästerskapen. Madeleine Holmgren blev sjuk och kom aldrig till start, Maria Sjödin - som ännu inte nått junioråldern men ändå kvalificerat sig - gjorde en strong insats och hamnade på elfte plats. Detta trots att hon dagen innan på träning skadade ett ledband.

Tävlingen stördes av omfattande regeltrassel. Bl a borde Johanna Björsell efter sin fjärdeplats automatiskt blivit uttagen till Nordiska mästerskapen. Men så skedde inte eftersom junioråldern ändrats. Någon informa-

tion om detta hade dock inte gått ut. DIF:s konståkning skall nu arbeta för att Johanna skall få dispens. (Av Gertrud Olsson)

NYTT OCH KRYTT I DAM- FOTBOLLEN

Djurgårdens framgångsrika damfotboll har förstärkt ordentligt inför säsongen - jubileumssäsongen som enligt tränaren Gordon Rönnberg kan leda till att damfotbollen får sitt första SM-guld.

- Det är i vart fall inte omöjligt, säger lagledaren Bengt Högström.

Sju nya namn finns i truppen: Catarina Kock från Sundsvall, Lena Kohlemainen från Älvsjö liksom Anette Lundqvist. Från Mallbacken kommer Annelie Eriksson. Från Viksjö Lotta Boström och Anna Bagge samt från Hanviken Malin Bergqvist.

Sex tjejer har lämnat truppen. Bland dem Janny Timisela som flyttat hem till Holland.

Damerna inleder spelåret på Hjorthagens hemmaplan den 20 april då Sundsvall kommer på besök. OBS: Djurgårdstjejjerna avslutar hemmaspelet med tre matcher mot de lag som tippas bli de värsta konkurrenterna om SM-guldet.

Här är spelprogrammet på hemmaplan:

- 20.4: DIF-Sundsvall
- 9.5: DIF-Mariestad
- 20.5: DIF-Malmö FF
- 29.5: DIF-Hammarby
- 8.6: DIF-GAIS
- 20.6: DIF-Astrio
- 3.8: DIF-Wä
- 17.8: DIF-Gideonsberg
- 31.8: DIF-Öxabäck
- 14.9: DIF-Sunnanå
- 28.9: DIF-Jitex

Tjejjerna spelar ytterligare en match i Stockholm, den 7.9 på Kanalplan mot Hammarby.

Vad vill du säga din omvärld?

August Strindberg var en noggrann man. Skrivbordet i hans arbetsrum var minutiöst välordnat, varje penna hade sin plats. Han lät inga trivialiteter stå i vägen när han satte sina ord på papper.

Det tillsammans med Strindbergs språkliga briljans skapade klassiker som "Röda Rummet", "Hemsöborna" och "Tjänstekvinnans son".

Vi presenterar nu en annan klassiker från ordens värld. Vår nya Parker Duofold. En pennserie i samma stilrena design som kännetecknade George S. Parkers första Duofold år 1921. Vi har till och med givit en modell i serien samma färg som gav den första Duofold-pennan smeknamnet "The Big Red".

Parker Duofold är överlägsen allt annat i pennväg. Den är tillverkad enligt Parkers mångåriga tradition av precision och hantverkskunnande. Allt för att få fram det bästa skrivverktyg som finns.

Så vill du visa din uppskattning för en skrivande vän, är gåvan inte längre svår att finna. Säg det med en Parker.

PARKER

Generalagent: AB Christian Olsen, tel: 0750-221 20.

VI GRATULERAR

90 år. Maj, 12: Håkan Skantz, Norsborg.

80 år. Mars, 7: Tore Jansson, Johanneshov. **25:** Gun Enström, Stockholm.

April, 28: Gösta Ölander, Täby. **Juni, 4:** Erik Hwasser, Stockholm. **6:** Bertil S Kallmert, Sollentuna. **23:** Holger Ehlen, Eslöv.

75 år. Mars, 5: Harry Henriksson, Gävle. **April, 8:** Hans Strömdahl, Stockholm. **20:** Bo Björkman, Vällingby. **Maj, 3:** Sigvard Edberg, Stockholm. **6:** Rune Carefjell, Spånga. **16:** Lars Bångander, Farsta. **Juni, 21:** Tore Bolander, Bromma. **Juli, 15:** Arne Arneborn, Örebro. **18:** Gustav Forsner, Stockholm.

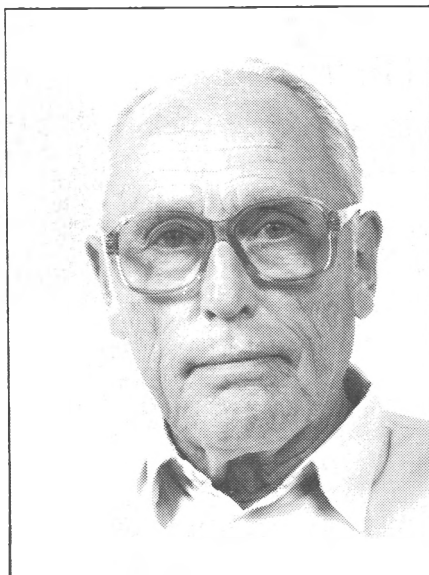
70 år. Mars, 11: Ann-Marie Bodman, Söderköping. **11:** Gunnar Blomstrand, Stockholm. **15:** Lorentz Guldbrandzen, Stockholm. **16:** Gunnar Berg, Enebyberg. **21:** Bengt Grive, Lidingö. **25:** Sven Asklund, Stockholm. **27:** Tore Noren, Stockholm. **April, 29:** Börje Hultman, Stockholm. **Maj, 5:** Allan Mann, Solna. **9:** Stig Låstbom, Vällingby. **Juni, 14:** Gösta Ek, Stockholm. **28:** Lars Cassbrandt, Johanneshov. **Juli, 5:** Uno Paulsson, Johanneshov. **12:** O Bernadotte af Wisborg, Uppsala.

60 år. Mars, 1: Lennart Hellström, Finspång. **10:** Bernt Nybom, Täby. **11:** Gunnar Landberg, Spånga. **31:** Ove Öhnstedt, Enskede. **April, 08:** Lars Rönström, Stockholm. **15:** Rolf Örken, Huddinge. **22:** Carl Henrik Cammerfeldt, Täby. **22:** Cronie Åberg, Kista. **23:** Åke Hörnqvist, Stockholm. **24:** Bertil Öster, Huddinge. **Maj, 24:** Stig Simonsson, Farsta. **Juni, 9:** Ulf Dahlström, Kista. **14:** Gun Sjögren, Östhammar. **18:** Lennart Ericsson, Tumba. **24:** Lennart Fash, Nacka. **Juli, 20:** Hans Sjöholm, Växjö. **26:** Lars Broström, Trångsund. **28:** Owe Sjöblom, Danderyd. **29:** Ingvar Karlsson, Skärholmen.

50 år. Mars, 8: Kennert Wahlberg, Johanneshov. **10:** Per Holmquist, Hägersten. **12:** Hans Nordin, Bromma. **15:** Barbro Ekdahl, Stockholm. **16:** Lars-Erik Lundqvist, Vällingby. **20:** Erling Poulsen, Hägersten. **22:** Hannes Saloniemi, Huddinge. **23:** Jan-Erik Johansson, Sundbyberg. **26:** Sven-Olof Svensson, Kungsör. **31:** Jan-Peder Norstedt, Sollentuna. **April, 3:** Ulla-Bella Lindgren, Skärholmen. **7:** Tage Hammerman, Järfälla. **10:** Björn Jansson, Farsta. **14:** Kjell Henriksson, Sollentuna. **14:** Lena Dellse, Alunda. **17:** Göran Timander, Nora. **17:** Bengt Linne, Stenhamra. **17:** Robin Klasson. **18:** Per Tronet, Bromma. **24:** Birgitta Lundin,

BENGT GRIVE 70 ÅR

Grattis säger tidningen DJURGÅRDAREN idag till vår medarbetare och ur-djurgårdaren Bengt Grive, som fyller 70 år den 21 mars.

Grattis Bengt Grive, 70 år den 21 mars. Under sin aktiva tid – och även efter den – en pingisartist av Guds nåde. Dansare, biljardentusiast. En kunnig TV-kommentator. Säg den som inte har ett personligt förhållande till Bengt Grive. En personlighet med ett riktigt blårandigt hjärta.

Bengt Grive är naturligtvis mest känd som TV-kommentator, främst av boxning, bordtennis och konståkning där han är en av landets främsta experter, men mindre bekant för den stora allmänheten är att Bengt Grive under många år var landets i särklass bästa bordtennisspelare. Bengt tog flera SM, 1951 blev han singelmästare, givetvis för Djurgården.

Efter karriären och ett par års succéfullt uppvisningsspel, där Bengt och hans partners förvandlade bordtennisen till stor show och underhållning, har Bengt Grive ägnat sig åt saklig och kunnig förmedling av speakertext till TV-bilderna från olika idrottsevenemang världen över. Särskilt i konståkning har Bengt förmått knyta intresset kring TV-skärmarna, främst genom sin förnyelse av kommentatorsspråket. Lingonvitt och blåbärsrisgrönt är två färger som Bengt populariserat och förmedlat till den konståkningsintresserade publiken.

Vi hyllar en stor djurgårdare och hoppas att blommor i massor, både i blåbärsrisgröna och lingonvita färger, strömmar in till jubilarerna den 21 mars.

Grattis Bengt.

JP NORSTEDT 50 ÅR

Den 12 mars fyller Djurgårdens IF seklet jämnt. Och den 31 mars fyller ordföranden i Djurgårdens IF:s alliansstyrelse, Jan-Peder Norstedt, halvseklet jämnt.

Jan-Peder Norstedt, med förflutet i föreningens cykelsektion, tillträdde den ansvarsfulla posten som ordförande i huvudstyrelsen i samband med konkurshotet för några år sedan. Han,

och de styrelsekamrater som valdes tillsammans med honom, inledde omedelbart och noggrant det ekonomiska och föreningsmässiga rekonstrueringsarbete som ledde fram till den stora omorganiseringen av föreningen för några månader sedan, ett arbete ägnat åt att göra Djurgården till en modern och för tiden anpassad idrottsförening.

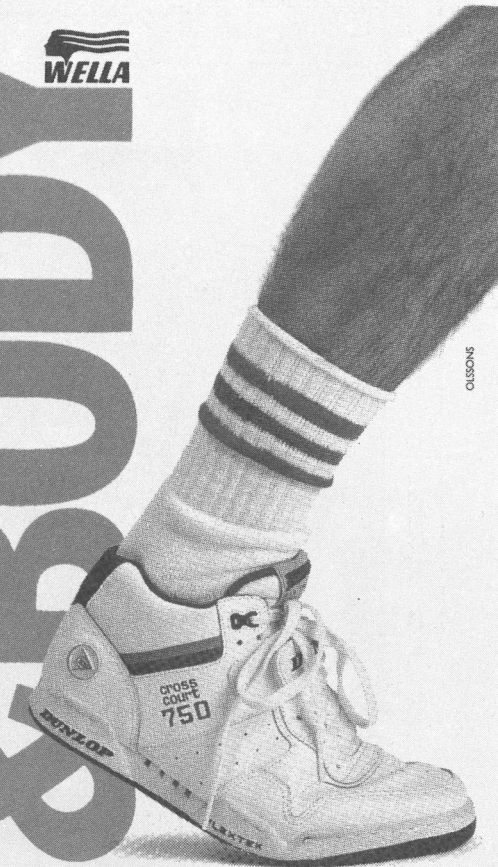
Tidningen Djurgårdaren instämmer i gratulationerna till Jan-Peder Norstedt.

Säter. 26: Sören Sahlin, Järna. **28:** Kjell Wadling, Åkersberg. **28:** Stig Högländer, Hägersten. **28:** Tommy Jernström, Vällingby. **28:** Lennart Ahlgren, Sollentuna. **29:** Rickard Peterzen, Huddinge. **29:** Oscar Norrman, Värmdö. **Maj, 1:** Kenneth Svensson, Ekerö. **3:** Carl Rydell, Karlskrona. **5:** Paul Paulsson, Stafanstorps. **5:** Rolf Spetz, Solna. **10:** Hans Jenelius, Spånga. **10:** Calle Flygar, Spånga. **13:** Alf Andersson, Åkersberga. **16:** Kjell Claesson, Stockholm. **22:** Staffan Hagberg, Bromma. **22:** Claes-Göran Gustafsson, Södertälje. **24:** Christer Thunström, Saltsjö-Boo. **28:** Jan Mattson, Sundbyberg. **29:** Olof

Strömberg, Sorunda. 30: Lars Berggren, Farsta. **31:** Per Hörberg, Johanneshov. **Juni, 2:** Keith Ehlen, Ekerö. **11:** Anne-Marie Rehn, Sundbyberg. **12:** Lars Hafdell, Rönninge. **17:** Anita Jernberg, Nyköping. **19:** Bo Lindberg, Upplands-Väsby. **20:** Bengt Fogelström, Stockholm. **29:** Torbjörn Rexhammar, Stockholm. **Juli, 1:** Berit Engdahl, Stockholm. **2:** Dan-Olof Hammar, Bålsta. **9:** Jan Lundh, Upplands Väsby. **13:** Lennart Fleischer, Uppsala. **13:** Lave Henricsson, Kista. **15:** Lennart Aneborn, Stockholm. **23:** Gunnar Jonsen, Aneby. **27:** Britt Albelin, Enebyberg.

HAIR & BODY

WELLA

OLSONS

**Tvål och
shampoo i ett.**

Gör livet lite bekvämt för dig. Ha med Hair and Body i tennis- och golfbag, på fjällvandring, resa och segelbåt.

Inget kladd. Inget "rackarns, jag har glömt shampoo" eller "var är tvålen". Men däremot ett behagligt sätt att bli ren både här och där. Hair and Body finns i två olika dofter. Titta i närmaste affär!

In memoriam

INGA GENTZEL

En av Djurgårdens genom tiderna största idrottsprofiler har avlidit. Inga Gentzel tog OS-brons på 800 meter i Amsterdam 1928 och flera SM-tecken i friidrott för Djurgården. Hon var en av den kvinnliga idrottens verkliga pionjärer i Sverige.

Inga Gentzel-Dahlgren blev 82 år gammal.

Inga Gentzel föddes i Stockholm och blev efter folkskolan kontorist på kvarnen Tre Kronor i Stockholm. Hennes idrottsintresse grundlades tidigt, men det var en ren tillfällighet att hon själv började idrotta. Det var på en basar på Tranebergs IP år 1926 som den då 18-åriga Inga debuterade som löpare. Hon övertalades att ställa upp av några vänningar, och barfota inledde hon sin lysande idrottskarriär genom att vinna loppet.

Några veckor senare blev hon medlem i Djurgårdens IF som omgående anmälde henne till uttagningarna för dam-OS samma år. Inga vann uttagningsloppet, eller som hon själv uttryckte det:

– Jag råkade komma först.

I DAM-OS – på den tiden fick kvinnor inte tävla i de ”vanliga” olympiska spelen”, kom Inga tvåa i 1000-metersloppet efter den brittiska världsrekordhållaren Trickey, och hon hyllades i pressen för sin insats. Kritikerna påpekade dock att Inga saknade taktisk känsla, hon satte full fart från start och tröttnade oftast mot slutet.

Men 1928 slog hon igenom på allvar när hon satte nytt världsrekord på 800 meter, tiden 2.20.04. Det loppet blev inte bara Ingas stora genombrott utan också ett genombrott för damidrotten i Sverige.

NU SKULLE för första gången i olympiska sammanhang kvinnor få tävla jämsides med männen. Men den svenska olympiska kommittén bestämde sig för att inte betala några resor för kvinnliga idrottsutövare. En tidning startade då en insamling och efter en tid gav SOK med sig. Inga anmälde till OS i Amsterdam.

Inga Gentzel efter en tävling på 20-talet. Djurgårdens senaste och förmodligen sista OS-medaljör i friidrott, en stor idrottsskvinna både i Djurgården, Sverige och internationellt.

Inga ledde 800-metersloppet till knappt 100 meter före mål, då hon passerades av tyskan Batschauer-Radke och japskan (som senare visade sig vara en man) Hitomi. Inga tog bronsmedaljen på nya svenska rekordtiden 2.17.8. Rekordet stod sig i 15 år.

På svensk botten sprang Inga Gentzel till sig och Djurgården fem SM-tecken under åren 1928–31.

Även om Inga Gentzel alltid ville vinna, så ville hon det inte till vilket pris som helst. Hennes råd till yngre flickor var:

– Sporta för idrottens skull. Använd inte sporten som en språngbräda för att ’göra sig’ ör

den manliga publiken. Låt inte sportandet förstöra det kvinnliga i dig.

EFTER idrottskariären ägnade sig Inga Gentzel, gift med Nilsfolke Dahlgren och bosatt i Nyköping, mycket åt musik. Bland annat ledde hon körverksamhet inom Arbetarnas Bildningsförbund, ABF.

Inga Gentzel efterlämnar make och fyra barn samt barnbarn.

FOTNOT: Djurgårdens IF:s jubileumsbok till 100-årsjubileet ägnar ett helt kapitel åt Inga Gentzel. Några av uppgifterna i denna minnestext är tagna därifrån.

100-årsouvenirer!

Gör Dina beställningar på talongen nedan,
som Du efter ifyllande kan klippa ut och vika på mitten,
tejpa eller klamra ihop och posta fritt, DIF betalar portot!
Moms 25% ingår i priserna. Frakt- och postförskottsavgift,
samt expeditions- och emballageavgift på 10:- tillkommer.
Leverans sker 1-2 veckor efter mottagen beställning.

- 100-13 **AFFISCH** "Född 1891"
45 x 60 cm 30:-
- 100-1 **BILDEKAL** 100-årslogga 20:-
- 100-2 **BRODYRMÄRKE** 100-årslogga 30:-
- 100-3 **FOTBOLL** Ljus- och marinblå
fält, 100-årslogga 150:-
- 100-4 **HANDDUK** i vit frotté,
100-årslogga 130:-
- 100-5 **JACKA** Amerikansk
collegejacka med 100-års-
logga på ryggen.
Storlekar: S, M, L, X
(pris saknas)
- 100-6 **KEPS** bl a av baseballtyp med
broderad 100-årslogga 75:-
- 100-7 **PORSLINSMUGG** med
100-årslogga 30:-
- 100-8 **STANDAR** 16 x 28 cm, vit
med 100-årslogga 150:-

- 100-9 **FLAGGSTÅNG** till standar 50:-
- 100-10 **T-SHIRT** vit med kapuschong.
Storlekar: M, L, XL 210:-
- 100-11 **HOCKEYTRÖJA** Marinblå
matchtröja med nr 100 på
ryggen. Storlekar: 2, 4, 6
(pris saknas)

- 100-12 **FOTBOLLSTRÖJA** Ljus- och
mörkblårandig matchtröja
med nr 100 på ryggen.
Storlekar: 2, 4, 6
(Klar våren -91)
- 100-20 **JUBILEUMSBOK** 375:-
- 100-21 **VIDEOKASSETT** 195:-
- 100-22 **LJUDKASSETT** 95:-
- 100-23 **JUBILEUMSPAKET***
(bok, video och ljudkassett)
665:-
(medlemspris 550:-)
- 100-24 **LITOGRAFI** av Fibben Hald
till vårt jubileum. Inramad
och numrerad. 3.900:-

* Samtidigt som beställningen betalar jag
på postgiro 53 21 96-3 min bokningsavgift
på 200:- per insänd talong, oavsett antal.
Bokningsavgiften upphör fr o m 12/3 1991.

Skriv, klipp, vik ihop, posta!

Tel 08-11 57 11. Fax 08-21 15 83

Jag beställer mot postförskott följande souvenirer:
Texta artikel och antal! Tejpa med ett extra papper vid behov.

Namn

Adress

Postnr

Postadress

Telefon

Best datum

Frankeras ej.
DIF AB
betalar
portot

Djurgårdens IF DIF AB
Box 26062
100 41 Stockholm

Svarspost

Kundnummer 42494005
100 41 Stockholm

Djurgårdens IF 100 år.

NYLUND GERT
JOHAN ENBERGS V 60
17161 SOLNA

1991 fyller DIF hundra år och för att fira det ger vi i klubben ut en unik jubileumsbok. Här kan du läsa om alla de stora sportsliga händelserna, om segerarna och om idrottsstjärnorna. Vi skildrar myterna om DIF, idrottsstaden Stockholm, platser och händelser med anknytning till DIF och mycket annat. Över 60 författare har varit med och skrivit. Bland skribenterna hittar du personligheter som Lars-Gunnar Björklund, Per Gunnar Evander, Sven Plex Petersson, Torbjörn Säfve, Ernst Brunner och Bengt Grive. För att nu nämna några. Boken är på 448 sidor med mängder av bilder, både nytagna färgbilder och svart-vitt arkivmaterial. Den innehåller också en statistikdel med fakta och resultat. Förutom boken gör vi en video med film- och TV-bilder från olika sporthändelser, intervjuer med idrottsstjärnor och mycket annat. Dessutom har vi samlat radioreportage och intervjuer på en ljudkassett. Allsammans kan du beställa direkt från oss i DIF. Är du medlem i föreningen får du paketrabatt.

Vi stöttar detta projekt: Folksam, Gröna Lund, Ljöfbergs Lita, Concelia Beovarning, Bergdahl Bygg, Seafood House AB, Food Mark, KA Kött, Plannja, Cementa, Tipsstjänst, Nybergs Glas, Senads Inredning, Pressbyrå, Ragn-Sells, InterRent, Grafina.

Fyll i kupongen

och skicka den till
**DIF AB, Box 26062,
100 41 Stockholm.**
Eller faxa den till
**oss på faxnummer
08-10 34 16.**

Jag beställer:

.... st jubileumspaket (innehållande bok, video och ljudkassett) à 665:-

.... st bok/böcker à 375:-

.... st Videokassett/er à 195:-

.... st Ljudkassett/er à 95:-

Jag är DIF-medlem och får hela jubileumspaketet för 550:-.

Namn _____

Företag _____

Adress _____

Postnr _____

Postadress _____

Telefon _____

Telefax _____

Samtidigt betalar jag på postgiro 56 916-0 min bokningsavgift på 200:- per insänd talong oavsett antal beställda produkter. Avgiften dras före slutbetalning av beställningen.